

Ravno polje

Glasilo občine Kidričevo, letnik XIX, 5. številka, DECEMBER 2017

GOSTILNA

Dolina

Vas vabi na

SILVESTROVANJE & NOVOLETNI PLES

2018

ZABAVAL VAS BO ANSAMBEL ROBER

31. 12. 2017 ob 19:00 | CENA: 34€

01. 01. 2018 ob 19:00 | CENA: 24€

02 795 20 10 | 041 681 166

www.gostilnadolina.com

FRIZERSKI SALON LIDIJA

LIDIJA KORES S. P.
LOVRENC NA DR. POLJU 35B
2324 LOVRENC

KONTAKT: 041 221 686

NAJ VAM NOVO LETO PRINESE

ČIMVEČ LEPIH STVARI,

NAJ BODO POZABLJENI VSI DVOMI IN SKRBI.

USPEH NAJ VAM POVSOD SLEDI,

VSAK NOV DAN SREČO,

VESELJE PODARI!

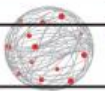
LEP BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2018!

DOBRODOŠLI!

DOGODKI V PARKU POD TISOČERIMI ZVEZDAMI

Petek, 8. december 2017, od 17. do 20. ure	Pravljična urica z Zvezdno vilo
Sobota, 9. december 2017, od 17. do 20. ure	Ko Aluminko in Zvezdna vila oživita (lego robotika) Mini Planica Muca Copatarica in njen 60. rojstni dan
Sobota, 16. december 2017, od 15. do 17. ure	Šola za hokejiste
Sobota, 16. december 2017, od 17. do 20. ure	Šola za zmaje z ognjevito skupino Čupakabra
Nedelja, 17. december 2017, od 16. do 20. ure	Potujoča božičkova pošta v retro potujoči hišici na kolesih Gledališka predstava Hrestač
Sreda, 20. december 2017, od 17. do 20. ure	Božičkovanje
Petek, 22. december 2017, od 17. do 20. ure	Žive jaslice
Ponedeljek in torek, 25. in 26. december 2017, od 17. do 21. ure	Obisk pri božičku v pravljlični hiški z ognjiščem
Sreda, 27. december 2017, od 16. do 21. ure	Zvezdna poslikava obraza Prednovoletna delavnica Sreča (primerna je za odrasle) Lego robotika
Petek, 29. december 2017, od 17. do 21. ure	Otroško silvestrovanje

Illustrirala Natalja Greenoff

Druge prireditve v občini Kidričevo

- Dvorana restavracije Pan
- Nedelja, 17. december 2017, ob 18. uri – prednovoletni koncert Pihalnega orkestra Talum Kidričevo
- Cerkev Svete družine v Kidričevem
- Torek, 5. december, ob 17. uri – obisk sv. Miklavža v cerkvi Sv. družine v Kidričevem
- Dvorec Sterntal
- Sobota, 6. januar 2018, ob 17. uri – dobrodelni koncert Zveze kulturnih društev občine Kidričevo
- Dvorana Cirkovce
- Nedelja, 17. december 2017, ob 15. uri – jubilejni koncert skupine Pepi Krulet

SREČNO IN ZDRAVO 2018!

V letu 2018 vam v svojem imenu in v imenu celotnega uredniškega odbora želim, da najdete čarobnost trenutka in ga živite skozi celo leto.

Mojca Muršec,
odgovorna urednica glasila

Izdajatelj glasila: Občina Kidričevo, Kopalniška ulica 14, 2325 Kidričevo

Odgovorna urednica: Mojca Muršec

Uredniški odbor: Tina Krivec, Smilja Rajher, Jožef Murko, Slavko Pulko, Eva Žunkovič, Anja Rajher

Lektoriranje: mag. Vesna Voglar Pulko

Tisk: Ekart design d.o.o., Naklada: 2400 izvodov. Spletna stran: www.kidricevo.si. Glasilo je brezplačno in ga prejme vsako gospodinjstvo v občini Kidričevo. Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS, pod zaporedno številko 1401.

Obvestilo: pridrujemo si pravico do izbora člankov in fotografij po lastni presoji, skladno z razpoložljivostjo prostora za objavo, ter do preblikovanja besedil v vsebinsko in oblikovno primerno članke. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Reklame in nekateri prispevki niso lektorirani s strani lektorice glasila.

Prispevke za naslednjo izdajo Ravnega polja lahko oddate na portal www.mojaobcina.si do 8. 3. 2018.

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Kidričevo! Zakorakali smo v zadnji mesec tega leta. To je čas, ko se ozremo v preteklost in pomislimo, kaj vse smo dobrega postorili zase in za sočloveka. Je čas, ko premislimo, za kaj nam je zmanjkalo energije in časa, da nismo uspeli narediti, in si hkrati zastavimo te cilje postoriti v prihodnje.

Tudi na občini analiziramo to leto in zaključujemo z dejstvom, da smo veseli, da nam je v tem letu uspelo izpeljati kar nekaj odmevnih projektov, da smo kot partnerji dobro sodelovali z lokalnimi društvi in drugimi organizacijami na družbenem področju ... Tako smo vsekakor vplivali na prepoznavnost občine tudi širše. Enako si postavljamo cilje tudi za prihajajoče leto. Verjamem, da nam bo z veliko mero potrpežljivosti, razumom, vztrajnostjo in znanjem uspelo narediti največ, kar je v danih pogojih in okoliščinah možno. Želimo si, da bi ob naših dejanjih bili vi, občani, ponosni, da živite v tej gospodarni in družbeno konkurenčni občini, ki uspešno izkorišča svoj potencial.

December je čas v letu, ko posvetimo večino svojega časa svojim najbližjim. Veliko družin se odloči preživeti ta čas v Kidričevem, v prelepem Parku pod tisočericimi zvezdami, kjer je prostor za zabavo, humor in tople besede. Vse pohvale našim članom posameznih društev, ki so pripravljene prevzeti vodenje parka in obiskovalcem ogreti in polepšati mrzle zimске dni. Različnih prireditev in dogodkov se bo odvilno polno. Vsekakor pa je velika novost ledena sprehajalna pot, ki bo popestrila samo dogajanje in omogočala atrakcije naših najmlajših. Vljudno vabljeni tudi vi, da se – tako kot otroci – brez obveznosti in skrbi podrsate po novi ledeni ploskvi in oddrsite v prihodnje leto, ki nam ponuja nove možnosti za uresničitev naših sanj.

Želim vam prijetne božične praznike ter **SREČNO, USPEŠNO in ZDRAVO** leto 2018.

Vaša podžupanja Anja Rajher

Življenje je potovanje,
za katerega nihče ne dobi zemljevida.
Vsakdo potuje po svoje in si sproti riše
svoj zemljevid.
Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po poteh življenja.
Naj bo novo leto pot dobre volje,
ljubezni in zdravja.

Uporaba AED rešuje življenja

Najverjetneje nas večina ve, kje je v našem domu glavni ventil za vodo, varovalka za izklop iz električnega omrežja ali kje se nahaja najbližji gasilni aparat, če pride do požara.

Kaj pa, če se znajdemo v situaciji, ko kdo od naših najbližjih ali pa zgolj neznanec, ki se trenutno nahaja v naši bližini, doživi srčni zastoj? Ali veste, kje se nahaja najbližji defibrilator, ki bi vas ob srčnem zastoju vodil skozi postopek nudenja prve pomoči in vzpostavil ponovno delovanje srca, preden na kraj pridejo reševalci? Čeprav je uporaba defibrilatorja zelo varna in enostavna, je strah pred uporabo le-tega med laiki še zmeraj preveč prisoten. Pomembno je, da se s to temo ukvarjamo takrat, ko je ne potrebujemo, da bomo lahko v trenutku, ko bi od naše reakcije lahko bilo odvisno življenje nekoga drugega, pravilno in predvsem pravočasno odreagirali. Če prizadetemu v kritičnem obdobju po nastopu nenadne smrti vzdržujemo osnovne življenjske funkcije (z zunanjo masažo srca in umetnim dihanjem) in pozneje z dodatnimi postopki oživljanja ter z ustrezno oskrbo po uspešnem oživljanju, lahko ta še mnogo let normalno živi.

Tudi v naši občini je bilo v preteklem obdobju veliko narejeno v smeri pokritosti z defibrilatorji. V nakup novih AED-jev so v preteklem obdobju investirali štab civilne zaščite občine Kidričevo v sodelovanju

z ostalimi organizacijami iz občine. Z namenom občane čim širše informirati o lokacijah AED naprav, na tem mestu objavljamo seznam javno dostopnih defibrilatorjev v občini Kidričevo:

- Apače – gasilski dom
- Lovrenc – gasilski dom
- Kidričevo
 - Talum
 - lekarna
 - dom upokojencev
 - športna dvorana
 - NK Aluminij
- Dragonja vas – gasilski dom
- Jablane – gasilski dom
- Šikole – gasilski dom
- Starošince – gasilski dom

Mojca Muršec

Kaj je AED?

Avtomatski zunanji defibrilator ali AED je prenosna elektronska naprava, ki samodejno zazna motnjo srčnega ritma. Njegova uporaba je zelo preprosta, kajti namenjen je tako medicinskemu osebju kot laikom.

Kaj lahko laik naredi narobe, če uporabi AED?

Ker aparat AED pomaga skozi celoten proces oživljanja z glasovnimi, vizualnimi in besedilnimi sporočili, ni bojazni, da bi laik škodoval osebi, ki je doživela srčni zastoj.

DECEMBER V PARKU POD TISOČERIMI ZVEZDAMI

Pozitivne izkušnje iz preteklih let, ko se v mesecu decembru v Parku mladosti pa tudi drugod po naši občini dogaja veliko zanimivega, se odražajo v ugibanju in pričakovanju vseh nas, kaj se bo dogajalo letos. Tradicionalno je to čas, ki v našo občino prinese veliko dogajanja, tako za otroke kot tudi za odrasle.

V letošnjem decembru je Park mladosti simbolično zavil v aluminij, ki ga je zaznati na vsakem koraku. Uradno odprtje Zvezdnega parka s slavnostnim prižigom prazničnih luči je bilo 1. 12. 2017 s postavitvijo velike alu jelke in krogel, spletenih iz aluminijaste žice. Obiskovalci so si lahko izdelavo jelke ogledali v živo, saj je pred njihovimi očmi nastajala pod spretnimi rokami umetnika Tomaža Plavca. Decembrsko dogajanje v parku bo prepleteno z zgodbo navihanega Aluminka in njegove simpatije zvezdne vile Zvezdice, kateri je Aluminko, da bi jo očaral, podaril alu jelčico, ona pa mu je v zahvalo pričarala svetleče zvezdice, ki bodo krasile njegova oblačila in lička ter žarele v zimskem večeru. Jelčico so, tako kot se to ob božičnem času spodobi, tudi v parku okrasili otroci. Na otvoritvi parka so sodelovali ustvarjalci parka: Občina Kidričevo in TALUM ter vsi sponzorji, umetnik Tomaž Plavec, Zvezdna vila in Aluminko s svojo predstavo in seveda prijatelji iz pravljic Muca Copatarica, Pepelka, Sneguljčica, božičkovi palčki pomagalki, vile, Trnuljčica in Snežinke. Slavnostni dogodek so obogatili Tamburaški orkester Cirkovce, Otroški pevski zbor OŠ Kidričevo s podružnico Lovrenc in Folklorna skupina vrta Cirkovce. Nova atrakcija v Parku pod tisočerimi zvezdami je ledena vilinska steza, dolga kar 100 metrov. Vabljeni, da se udeležite čimveč dogodkov, ki bodo potekali v Zvezdnem parku, obiščete tudi dogodek drugod po občini in izkoristite mesec december za druženje na drsališču ali ob njem.

Mojca Muršec

Aluminko s prijatelji

Tamburaški orkester Cirkovce

Umetnik Tomaž Plavec

Navzoče je pozdravil tudi Marko Drobnič, predsednik uprave Taluma.

Foto: Saša Urih

Dela na področju infrastrukture

Do konca leta bodo dokončana dela na modernizaciji cest:

- od gasilskega doma do kmečkega turizma. Zaključena so dela na zamenjavi vodovodne cevi, hišnih priključkih in postavitvi 2 novih hidrantov ter nasutju gramoza. Do 1. 12. 2017 bodo izvedena asfalterna dela, ki zajemajo asfaltiranje razširitve vozišča, položitev izravnalnega sloja ter zaključnega sloja asfalta;

- v Sp. Jablanah pri h. š. 5 so izvedena dela na zamenjavi vodovodne cevi, izgradnji meteorne kanalizacije in pripravi gramoznega nasutja. Asfalterna dela bodo izvedena do 1. 12. 2017;

- lokalna cesta 165 011 Šikole–Stražgonjca–Gaj. Izvajajo se asfalterna dela, ki bodo zaključena 24. 11. 2017. Vsa dela bodo zaključena do 1. 12. 2017.

- modernizacija javne poti 666 091 kapela–Lovrenc je zaključena.

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine. To ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini je **14 društev**, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in tako pomagate pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vaših pol odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone evrov, neporabljenih, čeprav verjame, da bi jih ravno naša društva znala najbolje in najkoristneje porabiti. Vsakdo se verjetno najprej spomni naših prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo našo pomoč. Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še kakšno svoje najljubše občinsko društvo, tudi njim lahko podarite svojih pol odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran **dobrodelen.si**. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišite svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelniki še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala.

Povzetek 23. seje Občinskega sveta občine Kidričevo

23. redna seja Občinskega sveta občine Kidričevo je bila 19. 10. 2017.

1. točka: Občinski svet je soglasno sprejel Načrt ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Kidričevo za leto 2018, sklep o določitvi skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Kidričevo za leto 2018, ter odlok o proračunu občine Kidričevo za leto 2018 v prvi obravnavi z vsemi prilogami. Proračun se da v javno obravnavo za 30 dni.

2. točka: Občinski svet soglasno soglaša z brezplačno uporabo poslovnega prostora, ki se nahaja v pritličju občinske stavbe na naslovu Kopališka ulica 14, 2325 Kidričevo, in sicer prostora, ki se nahaja ob občinski blagajni, v površini 16,10 m², uporabniku Policijska uprava Maribor, Maistrova ulica 2, 2001 Maribor.

3. točka: Izvolili smo elektorje (go. Ivanko Korez in g. Bogdana Potočnika) in kandidata za člana državnega sveta (g. Rajka Fajta). Soglasno smo sprejeli tudi, da se za predstavnika predlagatelja Občine Kidričevo izvoli gospod Anton Leskovar.

Komunikacijski trening – organizirano predavanje za gospodarstvenike občine Kidričevo

V mesecu oktobru smo za vse male gospodarstvenike, ki imajo sedež v občini Kidričevo, ponovno organizirali seminar. Tokrat smo izvedli komunikacijski trening.

Gospa predavateljica in trenerka Maja Milojkovič nam je na praktičnem treningu predstavila, da je ZELO pomembno, kako, s katerimi besedami in kakšnim tonom komuniciramo s svojimi sodelavci, strankami, konkurenti ... Komunikacija niso samo besede. Vedno komuniciramo s celotnim telesom: z vidom, sluhom, otipom, čustvi, vonjem in okusom. K vsaki dobri komunikaciji pa sodi tudi 10 zlatih pravil za aktivno poslušanje:

1. Vživite se v položaj sogovornika.
2. Prenehajte z notranjim dialogom, odstranite moteče dejavnike, opustite druge dejavnosti.
3. Osredotočite se na vsebino, pokažite interes za sogovornika in tisto, kar mu je pomembno.

Vsem skupaj čestitam za uspešno leto 2017 in vam privoščim, da boste v letu 2018 vsaj v enem pogledu živeli bolje.

VESEL BOŽIČ ter SREČNO, ZDRAVO in USPEHOV polno novo leto!

Anja Rajher,
Odbor za gospodarstvo

4. Povzemajte, zastavljajte vprašanja, s katerimi preverite razumevanje povedanega.
5. Z držo telesa in mimiko obraza pokažite, da poslušate.
6. Ne ocenjujte, ne sodite, ne komentirajte, ne prekinjajte.
7. Poslušajte »med vrsticami«.
8. Zapisujte najpomembnejše.
9. Bodite mirni, zbrani in pozitivno naravnani.

S predavanji bomo nadaljevali tudi v prihodnjem letu, tako da, gospodarstveniki, vljudno vabljeni, da se nam pridružite.

Anja Rajher, mag. ekon. in posl. ved,
predsednica Odbora za gospodarstvo

V proračunu tudi »žepnine« in pridružitve projektu »Otrokom prijazno Unicef-ovo mesto«

Socialni demokrati čestitamo predsedniku Borutu Pahorju za ponovno izvolitev na mesto predsednika RS.

Veseli nas, da je župan upošteval predloge Socialnih demokratov in več pozornosti namenil tudi otrokom in mladim iz občine Kidričevo. Po našem prizadevanju je namreč v občinski proračun končno vnesena nova postavka – »žepnina«, do katere bodo upravičeni dijaki in študentje iz občine Kidričevo. Prav tako pa je občina na predlog, ki ga je marca letos podal svetnik SD Slavko Krajnc, v začetku novembra podpisala pogodbo in pristopila k projektu »Otrokom prijazno Unicef-ovo mesto«. Na zadnji seji je župan pri prvem branju proračuna predstavil uvedbo nove postavke »žepnine«, s katero bodo dodeljena sredstva dijakom in študentom iz občine Kidričevo. Župan je povedal, da bodo do te pomoči upravičeni tisti dijaki in študentje, ki bodo člani katerega društva iz občine Kidričevo. Ta kriterij se nam, Socialnim demokratom, zdi sporen in mu absolutno nasprotujemo. Namen štipendij je predvsem motivacija in spodbujanje izobraževanja ter dose-

ganje višje ravni izobrazbe štipendistov ali štipendistk. Štipendija je namenjena kritju stroškov v zvezi z izobraževanjem. Štipendije bi torej morale biti namenjene otrokom, ki dosegajo dobre rezultate in uspehe, ali otrokom iz socialno šibkejših družin. Članstvo v društvu je v skladu z zakonom prostovoljno in nikakor ne

more biti pogoj za pridobitev pravice do štipendije. Ta kriterij »članstva v društvu« pa tudi ne bo pravičen do tistih otrok, ki so aktivni v društvih v drugih občinah. Socialni demokrati zato takšnemu kriteriju za podeljevanje »žepnine« odločno nasprotujemo.

Občinska organizacija SD Kidričevo

SD

Vsaka beseda, vsak pogled, vsako dejanje in vsak nasmeh lahko prinese srečo drugim ljudem. Vsak trenutek je lahko nov začetek.

Vesele praznike in srečno v letu 2018.

OBČINSKA ORGANIZACIJA
SOCIALNIH DEMOKRATOV KIDRIČEVO

Dogajanje v Državnem zboru RS

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Kidričevo, leto 2017 se počasi končuje. Pred nami je adventni čas, za mnoge najlepši čas v letu. Uživali bomo v soju prižganih luči, številnih prireditvah, druženjih, stiskih rok ter raznolikih dobrotah. Je pa to tudi čas, ko premišljujemo o dogodkih in aktivnostih v iztekajočem se letu, in čas, ko v glavah snujemo cilje in izzive prihajajočega leta.

Dogajanje v državnem zboru je bilo v jesenskem času zelo pestro. Meseca oktober in november sta bila predvsem v znamenju proračuna za leti 2018 in 2019 ter nanju vezano zakonodajo. S proračunom ne morem biti zadovoljna, saj

milijarde € odhodkov. Od tega bomo, kot že omenjeno, kar 850 milijonov € namenili za obresti, 1,2 milijarde € za plače javnih uslužbencev, kar 5,25 milijarde evrov za tekoče transfere (od tega 1,2 milijarde € za socialne in družinske prejemke, okoli 1,3 milijarde € dodatek iz proračuna za pokojninsko blagajno, nekaj manj kot 2 milijardi € za javne zavode). Ko gremo na investicijske odhodke, pa več ne govorimo o milijardah, temveč o skupnem znesku manj kot 900 milijonov €. Moram pa izraziti veliko razočaranje, saj koalicija (SMC, SD in Desus) ni sprejela niti enega amandmaja, vloženega s strani opozicije. Vlada Mira Cerarja je v letu 2015 začasno višjo stopnjo DDV določila kot trajno pri 9,5 % in 22 %. V poslanski skupini SDS menimo, da je čas, da se DDV zniža na predkrižno raven, na 8,5 % in 20 %. Ob tem pa predlagamo uvedbo dodatne znižane stopnje DDV v višini 5

% za izdelke, kot so: otroška oblačila in obutev, gasilska oprema, osnovni življenjski proizvodi, kot so kruh, sir, jajca, sadje in zelenjava, zdravila, medicinska oprema in pripomočki, knjižnična izposoja, otroške slikanice, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za bivanje, obnova in popravilo zasebnih stanovanj, storitve javne higiene, storitve domačega varstva, dobava vode, električne energije in plinskega ogrevanja. Takšen je predlog zakona, ki smo ga konec novembra vložili v zakonodajni postopek. Čas je za znižanje davkov. Spoštovani, prihaja praznični čas. Okrasite domove, obiščite prijatelje in sorodnike, specite dobrote ter si vzemite čas zase in za svoje najdražje. Želim vam blagoslovljen božič, ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti ter lep skok v leto 2018. V letu 2018 pa obilo zdravja, miru, lepih trenutkov in pravih odločitev.

Suzana Lep Šimenko,
poslanka v DZ RS

za obresti in ohranjanje socialnega miru namenimo bistveno previsoke zneske, medtem ko premalo sredstev namenimo za investicije in razvoj.

Visoke obresti so sicer posledica visoke zadolženosti Slovenije, ki je najbolj narasla v obdobju 2009–2011, v obdobju vlade Boruta Pahorja, ter v letu 2013, v času vlade Alenke Bratušek (zaradi sanacije slovenskih bank). V prihajajočih dveh letih bomo tako zgolj za obresti namenili okoli 850 mio € na leto, kar pomeni več kot 9 % vseh prihodkov, ki jih dobimo v proračun. Verjetno si težko predstavljate, kaj bi takšen znesek pomenil za razvoj podpopprečno razvitih območij.

Če zgolj za predstavilo izpostavim nekaj števil iz Proračuna 2018. Najprej na prihodkovni strani. Planirani prihodki skupno znašajo 9,67 milijarde €. Največ iz naslova davkov na dohodek in dobiček (okoli 2 milijardi €) ter davkov na blago in storitve (skoraj 6 milijard €, od tega kar 3,6 milijarde € iz naslova davka na dodano vrednost in 1,6 milijarde € iz naslova trošarin). Večji del prihodkov je še s strani sredstev EU, in sicer se planira v višini 1,1 milijarde €. Seveda se na tem mestu lahko opravičeno vprašamo o realni višini planiranih prihodkov, če vemo, da smo do danes od 3,2 milijarde € sredstev EU, ki jih imamo na voljo za črpanje, podpisali za 1,29 milijarde € pogodb, povračil s strani EU pa prejeli zgolj v višini 69 milijonov €. S preprostimi besedami: do danes smo počrpali zgolj 2 % sredstev EU, ki jih imamo na voljo v finančni perspektivi 2014–2020. Vlada kot razloge za tako slabo črpanje navaja zaplete pri novi informacijski podpori ter zamude pri vpisovanju v informacijski sistem, torej to, za kar so sami odgovorni.

Na odhodkovni strani je planiranih za 9,6

Naj hvaležnost
z radostjo
napolni vaša srca,
do roba in čez.

Vesele praznike.

N.Si

NOVA SLOVENIJA
KRŠČANSKI DEMOKRATI

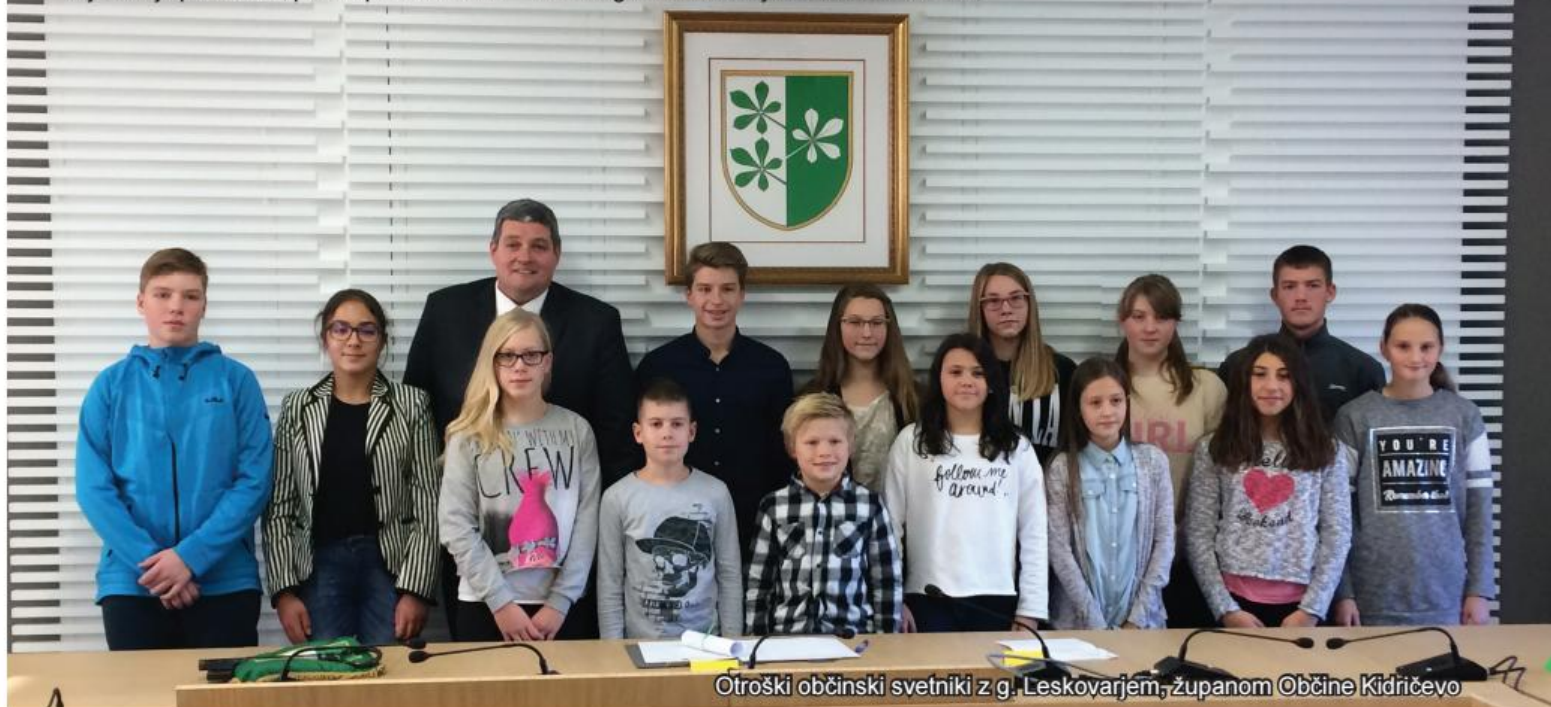
V ponedeljek, 20. 11. 2017, smo izbrani učenci OŠ Kidričevo in OŠ Cirkovce za malo več kot eno uro postali občinski svetniki. V šolo smo prišli normalno in imeli pouk kot običajno. Ob 10.30 smo se zbrali v avli šole in se počasi odpravili proti dvorcu Sternthal.

Po poti smo se pogovarjali in si predstavljali, kako bo potekala seja, saj smo bili zelo vznemirjeni. Ko smo prispeli, smo se usedli na mesto, kjer je na kartončku pisalo naše ime. Počakali smo, da sta prišla mini župan in mini podžupanja za en dan. To sta bila Simon Žnider iz OŠ Kidričevo in Nuša Korez iz OŠ Cirkovce. Simon se je na sejo zelo dobro pripravil. Na začetku seje nas je predstavil, potem pa smo začeli

s prvo točko dnevnega reda. Najprej je šlo hitro, kasneje pa smo se vse bolj zapletli v pogovor in je trajalo kar precej dolgo. Jaz sem pisala sklepe in jih na koncu tudi prebrala. Ob koncu seje je župan Simon poklical na Radio Ptuj in prebral sklepe še enkrat. Napočil je čas, ko je mini župan Simon predal ključ nazaj pravemu županu g. Antonu Leskovarju in vsi skupaj smo se fotografirali. Odžejali smo se s sokom,

nato pa se odpravili ven, kjer smo naredili še eno fotografijo. Napočil je čas za odhod proti šoli. Ta dan mi je bil zelo všeč, saj je zelo zanimivo biti del občinskega sveta in sedeti v sejni sobi, kjer imajo res zelo udobne stole. Upam, da bom še kdaj lahko doživela kaj podobnega, saj je bila to zelo zanimiva, predvsem pa zabavna izkušnja.

Nika Maroh, 6. a

Mini županovanje

20. novembra 2017, na mednarodni dan otrokovih pravic, so otroci po vsej Sloveniji prevzeli vodenje države. Tudi v naši občini se je na ta dan dogajalo Mini županovanje. Dan je potekal v okviru projekta Otrokom prijazno UNICEF-ovo mesto, saj je Občina Kidričevo pred dobrim mesecem postala ena izmed petnajstih občin, ki so se vključile v ta projekt.

Veseli in ponosni smo vključitve, saj se te občine in župani, kot zagovorniki otrok, še posebej zavzemajo za razvijanje mest po meri otrok. Namen Mini županovanja je bil, da bi se lahko še posebej slišal naš glas ter da bi lahko otroci pomagali pri uresničevanju in sooblikovanju prihodnosti skupaj z odraslimi. Ob 8.00 je v občinskih prostorih na dvorcu Sternthal potekala predaja ključa. Gospod župan, Anton Leskovar, je ključ občine predal meni, saj sem ta dan imel čast, da za nekaj časa postanem mini župan. Z mano je bila tudi mini podžupanja, učenka iz OŠ Cirkovce Nuša Korez. Po predaji ključa sva spoznala zaposlene na Občini Kidričevo in njihove pisarne. Za tem smo se odpeljali v tovarno Talum, kjer ima svoj sedež podjetje Ekotal. Podjetje nam je predstavil direktor družbe g. Miran Lipovac. Ogledali smo si tudi nekatere stroje, s katerimi v podjetju delajo. Po ogledu smo se odpravili na malico v Restavracijo Pan. Sledila je težko pričakovana prva seja otroškega občinskega sveta. Na seji smo

bili zbrani mini župan, mini podžupanja ter predstavniki iz OŠ Kidričevo in OŠ Cirkovce kot mini svetniki. Sejo so poleg nas spremljali gospod župan, gospe ravnateljici obeh osnovnih šol, občinski svetniki, zaposleni iz Občine Kidričevo, mentorica Klavdija Murko ter drugi zbrani, ki so se odzvali našemu vabilu. Dnevni red se je glasil takole:

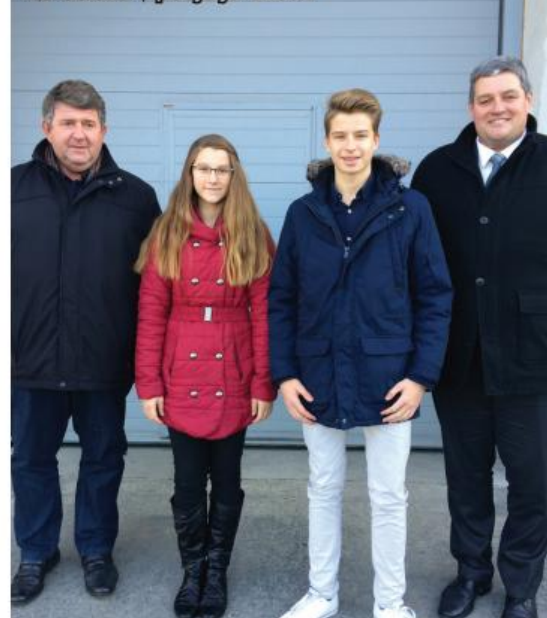
- Kaj nam je všeč v naši občini
- Pobude in želje na področju športa in kulture
- Pobude in želje na področju prometne varnosti
- Učilnica v naravi – predlogi za razširitev vsebin
- Razno

Pri vsaki točki dnevnega reda smo se pogovorili o zadevah, ki se tičejo nas in občine. Sprejeli smo tudi nekatere sklepe in jih po koncu seje predali gospodu g. županu. Povedal nam je, da se bo potrudil in poskušal nekatere od njih tudi uresničiti. Čez dan smo sodelovali tudi z Radiem Ptuj, se jim oglašali ter sporočali, kako poteka

dan. Ob koncu dneva sem ključ predal nazaj gospodu županu in se mu zahvalil za njegovo zaupanje in sodelovanje ter mu zaželel uspešno županovanje tudi v bodoče.

Simon Žnider, 9. b

Na obisku v podjetju Ekotal

Odprtje novega cestišča Lovrenc–Kapela

V Lovrencu, v ulici Sarajevo, smo se to jesen veselili obnovljenega cestišča. Hvaležni, da lahko skupaj praznujemo, smo prebivalci naše ulice 4. novembra odprli naše novo cestišče, kot se spodobi.

Veselili smo se 860 m dolgega in skupno 4,5 m širokega obnovljenega cestišča. Izvedena so bila številna zemeljska dela, zaradi spremembe višine vozišča je bilo treba dvigniti pokrove kanalizacije in vodovodnih kap, za meteorno kanalizacijo so bili vgrajeni cestni požiralniki ter vtočni

jaški, preko katerih je voda speljana do novozgrajenih ponikalnic. Na cestišču se je strojno položil grobi nosilni sloj v debelini 6 cm in fini nosilni sloj v debelini 4 cm. Slavnostni trak so skupaj prerezali župan občine Kidričevo Anton Leskovar, predstavnik Cestnega podjetja Ptuj in gospa

Anika kot najstarejša predstavnik naše ulice. Prislunhili smo spevom Fantov treh vasi in se ob dobri hrani, pijači in Matičevi harmoniki zabavali dolgo v noč. Želimo si, da bo nova cesta varna, prijazna našim najmlajšim, da nas bo vedno znova vodila drug do drugega in čim večkrat, tako kot to jesen, na kup.

Tina Krivec

Jubilejni deseti dan odprtih vrat muzeja Pangea

Sončen sobotni dan sedmega oktobra je pritegnil veliko množico obiskovalcev na praznovanje jubileja muzeja Pangea. Praznovanje dneva odprtih vrat muzeja Pangea, ko si je mogoče ogledati razstavljenе eksponate, je tudi tokrat pospremil kulturni program in prva trgatav potomke mariborske najstarejše trte na svetu, ki je bila posajena pred tremi leti, prav tako ob dnevu odprtih vrat muzeja.

Ker so ob njeni posaditvi sodelovali Rimljani oziroma njihova skupina Flavijcev s Ptuja, so bili ponovno prisotni tudi ob njeni prvi trgatvi. Cesar Probus, ki je znan po tem, da je v naše kraje ponovno dovolil zasaditi vinsko trto, ki so jo pred tem zaradi konkurenčnosti v provincah posekali, je v spremstvu cesarice, senatorjev in vojske trgatvi osebno prisostvoval. Cesarica je tako opravila nalogo, ki jo imajo ob trgatvah navadno vinske kraljice.

V kulturnem programu so nastopili še veterani Folklorne skupine Vinko Korže pod vodstvom gospe Nežike Drevenšek ter odplesali venček plesov. Program so popestrili še člani društva starodobnikov pod vodstvom Stanka Koresa. Na prireditve so se pripeljali s starimi vozili, ki jih skrbno negujejo, ter med obiskovalci poželi veliko zanimanja. Posebnost letošnje prireditve pa je bila prva javna predstavitev nekaterih najdb mineralov in

fosilov s trase bodoče avtoceste v okolici Podlehnika. Med minerali so še posebej zanimivi prosojni kristalčki kremenca, ki jih lahko podobno, kot je nekoč Žiga Zois kremenčke, nabrane na Cerkniškem polju, poimenoval cerkniški diamanti, poimenujemo haloški diamanti. Po lepoti namreč nič ne zaostajajo za njimi. Mnogi fosili, ki so bili razstavljeni, so bili prvič najdeni na območju Haloz, med njimi pa so tudi takšni, ki trenutno še niso strokovno opredeljeni. Haloze se tako vpisujejo na zemljevid zanimivih paleontoloških najdb v Sloveniji, čeprav terensko delo še ni v celoti zaključeno, še manj pa strokovno določanje vseh zbranih primerkov. Silvo Podgoršek je podobno kot že vsa leta pred tem ves popoldan pekel kostonje, druženje do poznih večernih ur pa je potekalo ob sladkem moštu in sladcah, ki so jih prispevale marljive gospodinje iz vasi in od drugod. Sveže sprešan sladki mošt je bil po prvi pokušini spravljen v sod, ki ga je na eni izmed prejšnjih prireditve obljubil in priskrbel župan občine gospod Anton Leskovar. Tako bo pričakal veselo martinovanje, ko se bo spremenil v vino.

Viljem Podgoršek

Cesar v spremstvu cesarice, senatorjev, grškega trgovca z vinom in ostalih nazdravja s prvim kozarčkom mošta, stisnjenega s potomke najstarejše trte na svetu pri muzeju PANGEA.

Sprejem prvošolcev v skupnost učencev šole

V sredo, 4. 10. 2017, smo s kulturnim programom počastili teden otroka in sprejeli prvošolce v Skupnost učencev OŠ Kidričevo. V skladu z letošnjim sloganom v tednu otroka »Povabimo sonce v šolo« smo v nagovoru povabili v skupnost učencev 39 sončnih žarkov, prvošolcev, ki bodo tako skupaj z ostalimi učenci predstavljali veliko sonce naše šole.

Ob tej priložnosti je nastopil otroški pevski zbor s pesmima Dežela branja in Muca na klavir igra, učenci tretjega razreda, ki obiskujejo oddelke podaljšanega bivanja, pa so jim pripravili igrico z naslovom Bela roža. Le-ta je želela postati pisanih barv, kot so bile vse druge rože, zato je iskala mavričnega metulja, da bi ji podelil barvo. Na koncu je vendarle ugotovila, da je najlepša in najboljša točno taka, kot je. Prvošolce je nagovorila pomočnica ravnateljice ga. Ankica Pikula in jim podelila knjižice o sprejemu v skupnost učencev, s čimer so postali njeni enakopravni člani. Sledila je plesna točka šestošolk in presenečenje – torta. Sladici je sledila zabava, na kateri so prvošolci s starejšimi učenkami veselo zaplesali. Prvošolci, želimo vam, da bi bili vedoželjni, pogumni ter da bi se na naši šoli dobro počutili. Dobrodošli v Skupnosti učencev šole.

Klavdija Murko

Izdelovali smo milo

Na naši šoli že dve leti deluje zeliščarski krožek in kot nadgradnjo našega dela smo se letos lotili izdelovanja sivkinega mila. Pred dobrim letom smo za šolo zasadili kar 43 sivk. Le-te so ob redni negi letos že obilno cvetele in nas obdarile z dišečim vonjem. Tudi pogled na cvetoče grmičke je pomirjujoč, s svojo modrino pa privabljajo roje čebel.

Sivka je obilno cvetela ravno v času počitnic, ko smo bili odsotni. Vendar ne vsi. V šoli takrat delajo gospe čistilke in gospa tajnica v tajništvu. In tako so ustrezljive gospe porezale cvetove in jih pripravile za sušenje. Veliko jih je bilo in prostor, kjer so se sušili, je drhtel od vonja. Ob vstopu v šolo si ga že začutil v nosnicah. Na srečo je prijeten, pa ni vzbujal negodovanja. Nasprotno, še tako vznemirjene obiskovalce je pomiril. Po mesecu dni je bilo potrebno te drobne cvetove oskubiti in ločiti od stebelc. V šoli sta po hodnikih še vedno vladala mir in tišina. Tisti, ki smo bili v službi, smo se vsak dan lotili tega dela in ga tudi opravili. Cvetove smo pospravili v kozarce in tako so pričakali novo šolsko leto. Vrnili so se učenci, šolski utrip in prve nove ideje. Odločili smo se, da bomo izdelovali milo. Takoj nam je na pomoč priskočila učiteljica kemije ga. Valerija Krivec. Milo smo nato izdelovali skupaj z devetošolci pri kemiji. Sama izdelava mila je dokaj preprosta, a zahteva natančno in previdno delo, da ne pride do poškodb. Pri delu smo upoštevali vsa varnostna navodila in uporabljali očala, rokavice, prezračili prostor in kožo rok zaščitili z dolgimi rokavi. Natrijev hidroksid, ki je nepogrešljiva sestavina mila, je namreč izredno bazičen in lahko v stiku s kožo povzroči resne razjede, na očeh pa hude poškodbe. V zmes smo zraven ostalih sestavin dodali cvetove sivke in njeno eterično olje. Nato smo jo ulili v kalupe in jo naslednje jutro razrezali na kose želene velikosti, ostanke pa oblikovali z modelčki. Tako pripravljeno milo mora zoreti in se ob večkratnem obračanju sušiti vsaj pet do šest tednov. V tem času se »izluži«, nevtralizira bazično delovanje natri-

jevega hidroksida in milo je pripravljeno za uporabo. Ob tem velja omeniti, da v osebni higieni ljudi ni potrebno pretirano posegati po milih in ostalih kozmetičnih pripomočkih, saj ima naša koža sama zaščitni sloj, ki nas varuje pred vdorom mikroorganizmov. S pretirano uporabo kemičnih izdelkov lahko namreč njeno in s tem našo samoobrambno sposobnost okrnimo. Tudi doma izdelano milo ni čisto naraven izdelek. Vse, kar je naravno, najdemo v sami naravi. Milo pač ne raste tukaj. Naše milo bomo poleg dišečih sivkinih blazin in lično izdelanih večnamenskih papirnatih škatlic letos ponujali kot drobna darilca na božičnem bazarju. Naslednje šolsko leto pa bomo naši ponudbi dodali še kaj ...

Mentorica krožka Ankica Pikula

Kolesarsko društvo BILANCA Apače na triatlon tekmah svetovne Ironman serije

Člani KD BILANCA Apače, Jernej Ivanovič, Sara Černjavič in Leon Kaučević, smo v mesecu septembru imeli možnost doživeti izkušnjo, kakršno imaš malokrat na voljo. Napolnila nas je z energijo in izpolnila osebne cilje na športnem področju v letu 2017.

V kraju Chattanooga v okrožju Tennessee v ZDA je Jernej na osnovi predhodne kvalifikacije v letu 2016 imel možnost tekmovati v disciplini na svetovnem prvenstvu – v disciplini polovični ironman. To pomeni triatlon tekmo, ki vključuje 1,9 km plavanja, 90 km kolesarjenja in 21 km teka v eni sapi. Tekma je bila 10. 9. 2017. Kljub težavam z zdravjem nekaj dni pred tekmo je Jernej štartal na tekmi, ki je bila res vredna naziva svetovno prvenstvo, saj jo je odlikovala njena zahtevnost. Med 90-kilometrsko razdaljo na kolesu je bilo treba premagati 1039 m višinske razlike. Zaznamoval jo je 10-kilometrski vzpon hitro po štartu. Ravno tako je 21-kilometrski tekaški trasa pomenila velik izziv, saj je bilo na njej treba premagati 296 m »višincev«. Jernej je

tekmo uspešno končal s časom 4.54 (ure). Povedal je, da je bila to najtežja tekma v njegovem življenju. Glede na zdravstveno stanje je moral tekmovati z nekaj rezerve, vendar je kljub temu na tekmi, kjer je štartalo preko 2000 tekmovalcev, dosegel 125. mesto v kategoriji. Že sama kvalifikacija, ki je pogoj, da na tekmi sploh sodeluješ, je nekaj izjemnega. Jernej je ciljiral nekaj 10 mest višje, vendar se je bilo treba prilagajati situaciji in iz danega trenutka iztržiti največ. Verjamem, da je pred njim še mnogo izzivov, spremljam njegov športni razvoj. Zelo dobro se zavedam njegovih odrekanih in čez kaj vse je moral, da je prišel do tega. Nanj sem izredno ponosen.

Naslednjih 14 dni sem se sam posvečal še zadnjim treningom za mojo tekmo. Moja tekma je sestavljala 3,9 km plavanja, 186 km kolesarjenja (običajno 180 km – na tej tekmi nekoliko več) in 42 km teka. Ironman je tekma pod okriljem svetovne Ironman federacije in velja za kvalifikacijsko za svetovno prvenstvo na Havajih 2018. Na dan tekme, 24. 9. 2017 zjutraj, sem bil dobro

razpoložen. To je bila moja 6. ironman tekma, vendar sem imel od zadnje tekme 4 leta tekmovalnega premora. To je pomenilo, da je bil glavni cilj prečkati ciljno črto tekme. V vseh treh disciplinah sem do neke mere taktiziral. Tudi moja tekma, kar se tras tiče, ni bila običajna ravninska. Na 186 km kolesarjenja je bilo 1426 m »višincev«, prav tako, kar je neobičajno za trase maratona na ironman tekmah, tudi na maratonu 209 m »višincev«. Po 11 urah in 53 minutah sem prečkal ciljno črto. Na moji tekmi je štartalo 2600 tekmovalcev. Skupno sem zasedel 323. mesto. V svoji kategoriji pa sem med 310 tekmovalci dosegel 54. mesto. Statistika tokrat ni bila tako pomembna, vendar sem tudi s tem zadovoljen. Kraj Chattanooga, v okolici katerega je bila tekma, nas je fasciniral s svojo lepoto. Plavali smo v reki Tennessee, kolo vozili po Lockout Mountain in tekli v njeni okolici preko mostov, po mestu in okolici. Resnično čudovito okolje in enkraten ambient. Cilj je torej bil dosežen. Obe tekmi sta pod streho. Duša vsakega od naju izpolnjena ter čustveno bogatejša. Pot po ZDA nas je ponesla čez zvezne države Georgia, Tennessee, Illinois, Missouri in Florida. Večja mesta, ki smo jih obiskali, pa so: Atlanta, St. Louis, Miami, Daytona in Orlando. Pot med njimi je bila dolga preko 6000 km. Izkušnja nas je obogatila na osebni ravni kot tudi na drugih področjih. Realizacija projekta je bila bistveno lažje izvedljiva zaradi pomoči kar nekaj sponzorjev – donatorjev, katerim zahvala seveda sledi na osebni ravni.

Leon Kaučević

Mednarodno košarkarsko druženje mladih 2017

V nedeljo, 19. novembra 2017, je v okviru organizacije Košarkarskega društva Sternthal Kidričevo, Športne zveze občine Kidričevo, Osnovne šole Kidričevo ter Občine Kidričevo potekalo Mednarodno druženje mladih.

V okviru druženja so se med seboj pomerili košarkarji na prijateljskih tekmah med Košarkarskim klubom Plava zvezda Beograd in Košarkarskim klubom Slovenske Konjice (U15), Košarkarskim klubom Prebold Vrtine Palir (U19) in Košarkarskim klubom Sternthal Kidričevo (U11). Košarkarski klub Sternthal Kidričevo je bil ustanovljen v lanskem letu pod vodstvom Ratka Radovića in Tadeja Japundža. Treningi potekajo vsak torek in četrtek na OŠ Kidričevo od 14.30 do 16. ure.

V nedeljo so se predstavili mladi košarkarji iz Kidričevega in se pomerili s košarkarji Plave zvezde Beograd, Srbija. Kljub slabemu začetku jim je uspelo na koncu izenačiti rezultat. Ob tej priložnosti so se zahvalili županu Antonu Leskovarju, ravnateljici OŠ Kidričevo Alenki Kutnjak ter predsednici Športne zveze občine Kidričevo Simoni Gaiser.

ŠZ občine Kidričevo

V Kidričevem Slovenija še v drugo premagala Nemčijo

Športna zveza občine Kidričevo je v sodelovanju z NZS organizirala FUTSAL nogometno prijateljsko tekmo, na kateri sta se pomerili slovenska reprezentanca in reprezentanca Nemčije pred FUTSAL EURO 2018.

Odločen uvod domačinov

Slovenija je 240. uradno tekmo, ki je bila v Kidričevem, začela v postavi Bratič, Osredkar, Fideršek, Hozjan, Širok. Prav zadnji trije, Matej Fideršek, Anže Širok in Nejc Hozjan, so se znašli v priložnosti za vodstvo, a je bil nemški vratar na mestu. Še najlepša je bila akcija v 3. minuti, ko je Slovenija z eno podajo s sredine na krilo Hozjanu iz tira vrgla goste, zmanjkal je le učinkovit zaključek. Ta pa je prišel z naslednjo četverico: Fetič, Čeh, Totoškovič, Mordej. Po seriji štirih, petih zaporednih udarcev in treh kotih je Fetičev projektil v 6. minuti našel pot v nemško mrežo.

Bratič na mestu

Ob tem velja omeniti, da so v uvodnih treh minutah tri nevarne strele izvedli tudi Nemci. Šlo je za dokaj neovirane in nepokrite poskuse z 10, 11 metrov, a je bil Igor Bratič vsakič na mestu, dvakrat je meril Danijel Suntič, enkrat pa Christopher Wittig. V nadaljevanju je gol prispevala tudi uvodna četverica – Fideršek je lepo zaposlil Anžeta Široka, ki je v 10. minuti povišal na 2:0.

Pestra 14. minuta

V 14. minuti je žoga zakrožila okoli slovenske obrambe, po desni strani se je čuvajja otresel Muhammet Sozer in pred vrati izvrstno našel Garcio Jurado. Veselje Nemcev je preprečil dobro postavljeni in prisebni vratar Bratič. Kar ni uspelo Nemcem, je v naslednjem napadu Sloveniji. Iz obrata, podobno je bilo tudi v Mariboru, je nemškega čuvajja mreže matiral Fideršek, tekla je 14. minuta tekme. V 15. minuti je zbrane gledalce navdušil Hozjan. Slovenija se je v obrambi postavila visoko. Presing je dal rezultat. Hozjan je ukradel žogo, zmogetol tako, da je preigral, veselje pa mu je preprečila vratnica.

Osredkar in Čeh

V 17. minuti je Slovenija povišala prednost: svoj 68. gol v dresu z državnim grbom je prispeval kapetan Igor Osredkar. Pri zaostanku 4:0 je po minuti odmora segel nemški selektor, končni rezultat 1. polčasa je 27 sekund pred koncem postavil Žiga Čeh.

Častni gol gostov

V drugem polčasu je slovenski selektor namenil minute tudi ostalim igralcem. Alen Fetič bi lahko povišal vodstvo s 6-metrovke, a je nemški vratar njegov strel obranil. V 34. minuti pa so na svoj račun prišli gostje. Kapetan Timo Heinz je matiral Vida Severja za končnih 5:1.

Izjave po tekmi:

Andrej Dobovičnik, selektor Slovenije:

„Tekma je bila precej podobna kot v Mariboru. V 1. polčasu smo dali več golov, potem je malce padel motiv. Čaka nas še veliko dela, priložnost za igro so dobili mladi igralci. To je naložba za prihodnost, izkušenejši že tako ali tako vedo, zakaj so tukaj.“

Marcel Loosveld, selektor Nemčije:

„Oba druga polčasa nam dajeta vzpodbudo za nadaljnje trdo delo. Smo šele na začetku, to je bila naša 8. tekma. Premoč pa smo priznali zelo dobri ekipi Slovenije, ki ji želim vse dobro na domačem evropskem prvenstvu.“

Matej Fideršek:

„V Kidričevem smo igrali boljšo obrambo, v prvem polčasu nam je steklo tudi v napadu. V drugem polčasu pa smo žal prejeli tisti nesrečen zadetek.“

*Tekst: D. P.
Foto: Nzs.si*

Konferenca SPORTO 2017

Športna zveza občine Kidričevo je 16. in 17. 11. 2017 obiskala Sporto, mednarodno konferenco na področju trženja v športu, ki je potekala v Portorožu.

Konference so se udeležili predsednica SZOK Simona Gaiser, predsednik Teniškega društva Kidričevo Robi Kosi in predsednik Strelskega društva Kidričevo Gregor Kmetec. Konferenca SPORTO je vodilni dogodek s področja marketinga in sponzorstev v športu v širši regiji. Glavni namen konference je sodelovanje pri razvoju športno-poslovne industrije, pridobivanje novih strokovnih znanj ter izmenjava izkušenj, hkrati pa dogodek ponuja tudi priložnost za poslovno mreženje. Konferenca na enem mestu združuje podjetja (sponzorje), lastnike pravic (klubi, zveze, organizatorji dogodkov), agencije, medije, vrhunske športnike, študente in vse ostale, ki jih zanimajo obravnavane tematike. Pod okriljem konference se podeljuje nagrade SPORTO Awards in SPORTO Brands.

Športna Zveza Občine Kidričevo

Tudi petek, 13. 10. 2017, je bil športno obarvan. Učenci in učitelji OŠ Kidričevo smo se zbrali na površinah NK Aluminij, kjer se je odvijal jesenski kros učencev matične in podružnične šole.

Pred tekom so se učenci pod nadzorom razrednikov ogreli, nato pa je šlo zares. Prvošolčki so tekli na 400 metrov, 2., 3. in 4. razredi na 600 metrov, od 5. do 9. razreda pa na 1000 metrov. Pred, med in po teku so se izvajale tudi dodatne vsebine (igre z žogo, štafetne igre ...). V teku trojk so se med seboj pomerili šestošolci in sedmošolci ter osmošolci in devetošolci. Ekipo posameznega oddelka sta sestavljala 2 dečka in ena deklica. Podelili smo tudi pokal najhitrejšemu tekaču in tekačici. To lovorko sta osvojila Ela Ripak (7. a) in Žan Vidovič (9. a)

*Kaja Muršec in Tina Aubelj (8. a), Nia Bauman (7. b)
(Šolsko novinarstvo)*

Kros

Zjutraj, 13. 10. 2017, ob 8. uri smo odšli v šolo. Ko smo prišli, smo imeli malico. Nato smo šli v razred in se pogovarjali in igrali. Potem je prišel avtobus in nas odpeljal v Kidričevo. Tam je bil tudi kros. Najprej smo se razgibali in se usedli na klopi. Prvi na vrsti so bili dečki prvih razredov. Za njimi so tekla dekleta prvih razredov in vse tako dalje do petega razreda. Prvi pri fantih v petem razredu je bil moj brat, saj je zelo hiter. Ko smo odtekli, smo spili nekaj vode in se malo igrali. Nato smo naredili kolo in se odpravili do avtobusa, ki nas je odpeljal v lovrenško šolo. Ko smo prišli, je še bilo podaljšano bivanje. Tam smo se šli skrivalice. Vsak je štel vsaj enkrat. Ko je učiteljica pogledala na uro, nam je povedala, da je ura dve in moramo oditi domov. Poslovlili smo se in odšli.

Mia Turk, 4. c

Kros

Zjutraj sem se zbudil, se oblekel, si umil zobe, pozajtrkoval in ob 7.45 odšel v šolo. Tam smo se zbrali in odšli na Aluminij. Ta dan smo imeli kros (13. 10. 2017). Ko smo prišli na igrišče, smo se začeli ogrevati. Najprej so začeli teči 1. razredi. Luka je bil peti, Anteja pa prva. Bili smo zelo veseli. Čez nekaj časa smo prišli na vrsto peti razredi. Tekli smo na 1000 m. Bil sem prvi, kar me je zelo osrečilo. Za nami so tekle še punce iz našega razreda. Po končanem krosu smo se odpravili nazaj proti šoli. Ta dan mi je bil najboljši od vseh dni v šoli.

Marcel Turk, 5. c

Kros

V petek, 13.10. 2017, smo imeli kros. Zjutraj smo prišli v šolo in imeli malico. Po njej smo se vsi z avtobusom odpeljali v Kidričevo na igrišče Aluminij. Na začetku smo se vsi ogreli. Prvi so tekli fantje, potem pa dekleta 1. razreda na tristo metrov. Tekli so še drugi, tretji in četrti razredi, kjer so tudi fantje in dekleta tekli ločeno. Vsi so tekli na šeststo metrov. Tekli smo še peti razredi, in sicer na en kilometer. Ko smo odtekli, je sledila podelitev priznanj. Odpeljali smo se nazaj v šolo in imeli kosilo.

Valentina Turk, 5. c

Mentorica: Andreja Emeršič

Medobčinsko tekmovanje v košarki

V ponedeljek, 24. 10. 2017, je na OŠ Kidričevo potekalo medobčinsko tekmovanje v košarki za dečke letnik 2003 in mlajše.

Med seboj so se pomerile tri ekipe: ekipa OŠ Ljudski vrt, ekipa OŠ Olge Meglič in ekipa naše šole. Vzdušje v dvorani je bilo navijaško, ozračje napeto, za kar so poskrbeli neutrudni navijači. Gledali smo borbene tekme, na koncu pa so se na parketu najbolj izkazali učenci OŠ Olge Meglič. 2. mesto je osvojila ekipa OŠ Ljudski vrt, na 3. mestu pa so pristali domačini, učenci naše šole. 26. 10. je potekalo finale. Na področno tekmovanje sta se uvrstili prvouvrščeni ekipi na medobčinskem tekmovanju.

*Nia Bauman (7. b), Kaja Muršec in
Tina Aubelj (8. a)
(Šolsko novinarstvo)*

Razpis za športnika leta občine Kidričevo za leto 2017

Športna zveza občine Kidričevo razpisuje razpis za podelitev priznanja športnik leta 2017.

ŠPORTNA ZVEZA OBČINE KIDRIČEVO
Kajuhova ulica 10
2325 KIDRIČEVO
Dne: 22. 11. 2017

VSEM ŠPORTNIM DRUŠTVOM V OBČINI KIDRIČEVO

Zadeva: RAZPIS ZA ŠPORTNIKA LETA OBČINE KIDRIČEVO ZA LETO 2017

Športna zveza občine Kidričevo razpisuje razpis za podelitev priznanja športnik leta 2017. Predloge kandidatov pošljite na obrazcu, ki je priloga razpisa, v zaprti kuverti na naslov ŠPORTNA ZVEZA OBČINE KIDRIČEVO, Kajuhova ul. 10, 2325 Kidričevo, **najkasneje do 31. 1. 2018**, s pripisom: »Ne odpiraj! Razpis za podelitev priznanj v športu.«

Razpisna dokumentacija za predlog športnika leta je na razpolago na spletni strani Športne zveze občine Kidričevo: www.szok.si. Posamezniki in ekipe lahko kandidirajo za naslednje kategorije priznanj:

- najboljši športnik, športnica,
- najboljši športni kolektiv,
- posebni dosežki – za šport otrok in mladine,
- perspektivni športniki (do 16 let),
- najuspešnejši in zaslužni športni delavci ter jubilejni športnih društev,
- rekreativni dosežki.

Za izbor najboljših športnikov leta občine Kidričevo imajo pravico kandidirati vsi tisti, ki so člani društev v občini Kidričevo ali občani občine Kidričevo.

Športni pozdrav!

ŠPORTNA ZVEZA OBČINE KIDRIČEVO

Telovadba nas povezuje

Na krompirjev dan se je naravoslovni dan odvijal popoldne. Ta dan so se učenci pri jutranjem varstvu in dopoldanskem podaljšanem bivanju lahko pridružili skupini telovadk 1000 gibov iz Šole zdravja. Izvajajo se na igrišču čisto zadaj pri stavbi za upokojeence.

Učenci so vaje ob pomoči vodje in vseh sodelujočih dobro izvajali, čeprav so bile nekatere zanje čisto nove. Najbolj so uživali pri masaži nog. Hkrati so nekateri z duhovitimi opazkami zelo nasmejali starejše občanke in jim zelo popestrili dan. Tako za učence kot tudi naše babice je bilo ta jutranja telovadba nepozabno doživetje in oboji si želijo to še ponoviti.

Marija Jurtele

Novo leto je kot bel nepopisan list ...
Pobarvajte ga s sanjami,
posujte z ljubeznijo,
popišite z neverjetnimi dosežki
in okrasite s čudeži.

Vesele božične praznike ter srečno,
zdravo in uspešno novo leto 2018.

Športno društvo Njiverce

Prva obletnica skupine Šola zdravja iz Kungote pri Ptuj

Članice skupine ŠOLA ZDRAVJA iz Kungote pri Ptuj smo v septembru praznovali prvo obletnico, odkar vsako jutro telovadimo in se družimo.

Ob tej priložnosti smo povabile še skupine iz Kidričevega, Ptuja, Razvanja in Slovenje vasi. Zbrala se nas je lepa skupina – okrog sedemdeset telovadk in telovadcev – in našo gmajno smo preplavili z oranžno barvo. Najprej smo izvedli vaje po progra-

mu Šole zdravja. Potem smo se odpravili na krajši sprehod po Kungoti in si ogledali razvaline gradu Ravno polje. Naše goste smo pogostile še s toplo malico in sledilo je prijetno druženje na toplem jesenskem soncu. Ob tej priložnosti nas je obiskal

tudi župan občine Kidričevo in se pridružil našemu druženju. Vsem je bilo lepo in obljubili smo si, da se spet srečamo in skupaj telovadimo ter tako skrbimo za naše zdravje in druženje.

Olga Serdinšek

Zaključek športnih iger Zveze »INVALID« Slovenije

Društva, povezana v Zvezo društev »INVALID« Slovenije, smo se tudi na letošnjih športnih igrah pomerila v športnih tekmovanjih. Športne igre so potekale v treh disciplinah v treh različnih krajih ob različnem času.

Zmagovalna moška ekipa v ruskem kegljanju

Najprej smo se v mesecu juniju na kegljišču v Breznu pri Podvelki pomerili v ruskem kegljanju. Na igrah smo sodelovali z žensko in moško ekipo. Kot vsa leta do sedaj se ostale ekipe iz preostalih 6 sodelujočih društev niso bile zmožne kosati z našimi tekmovalkami in tekmovalci. Obe naši ekipi sta namreč podrla neprimerljivo več kegljev od ostalih ekip in pričakovano osvojili prvi mesti. V mesecu septembru so potekale športne igre v streljanju z zračno puško v organizaciji DI Konovo. Sodelovali smo le z moško ekipo, ki pa žal ni dosegla vidnejšega rezultata. Pričakovano smo se uvrstili na zadnje mesto, saj so tekmovalci trenirali streljanje le individualno vsak na svojem domu. Zaključek športnih iger je bil izveden v Topolšici v mesecu oktobru, kjer je v organizaciji DI TE Šoštanj potekalo tekmovanje v pikadu. Tekmovanja smo se udeležili z žensko in moško ekipo. Tokrat smo se odrezali bolje, saj sta obe ekipi osvojili 3. mesto. Ženski ekipi je za las, le za 2 točki, ušlo 2. mesto. Z doseženimi rezultati smo zadovoljni, še posebej z rezultati kegljačev. Za naslednje športne igre v letu 2018 se bomo morali bolj potruditi in nameniti več treningov predvsem streljanju z zračno puško. V tej panogi imamo tudi najmanjši nabor tekmovalcev, zato bo naša naloga, da v ta šport privabimo čim več naših članov, predvsem članic, da bomo lahko sestavili tudi žensko ekipo.

Silvester Skok,

predsednik DI Kidričevo

Zmagovalna ženska ekipa v ruskem kegljanju

Ženska in moška ekipa v pikadu – obe sta zasedli 3. mesto.

Enodnevna ekskurzija v Prekmurje

Članice in člani DI Kidričevo smo se konec oktobra v okviru programa delavnic ustvarjalnosti odpravili na enodnevno ekskurzijo v Prekmurje. Naš cilj je bil, da si v razpoložljivem času ogledamo čim več znamenitosti tega dela Slovenije.

Na pot smo se odpravili 28. 10. 2017 ob 8. uri z avtobusne postaje pri OŠ Kidričevo. Za vožnjo nismo uporabili avtoceste, ampak smo se do Vučje vasi, kjer nas je čakal lokalni vodnik, peljali čez prelepe Slovenske gorice. Pot smo nadaljevali v smeri Ižakovcev proti zasanjani reki Muri, ki je pokrajini dala ime. Mura je v preteklosti pogosto spreminjala svoj tok in ustvarjala mrtvice. Mrtvice so z glavnim tokom pogosto tvorile otoke. Enega izmed njih so v času grofov in grofic poimenovali Otok ljubezni. Na otoku stoji danes edini preostali plavajoči mlin na Muri, ki smo si ga ogledali. Ogledali smo si tudi muzej bujraštva, z ogledom kratkega filma pa smo spoznali, kdo so bili in kaj so počeli bujraši. Ogledali smo si tudi starodavno plovilo brod in se z njim popeljali na nasprotni breg reke Mure. Iz Ižakovcev smo se odpeljali v bližnjo vas Gornja Bistrica, kjer smo si pri družini Vučko ogledali oljarno, ki se ukvarja s predelavo bučnih semen v bučno olje. Ogledali smo si postopek stiskanja, olje in ostale izdelke pa so nam postregli tudi za pokušino. Pot smo nadaljevali proti skriti lepotici, kakor imenujejo Bukovniško jezero, ki je skrito med gozdovi na obronkih Goričkega. Jezero in okolica slovita zaradi baje čudodelnega izvira sv. Vida, v okolici pa je nastal energijski park z bioenergetskimi točkami. Zaradi kratkega časa zadrževanja na teh krajih žal ni nobeden od udeležencev čudežno ozdravel. Ker je bilo za nami že polovico programa, ki smo si ga načrtali, naši želodci pa so že klicali po hrani, smo se odpravili v vas Pečarovci na kmetijo

Otok ljubezni – prevoz z brodom

Zelko in si potešili lakoto. Ker se družina ukvarja tudi z lončarstvom, nam je gospodar v živo predstavil, kako iz kepe glin nastane skleda, vrč ali putra. Na koncu nas je povabil tudi v klet, v kateri stojita največja čutara in največja putra, obe kandidatki za Guinnessovo knjigo rekordov. Družbo jima delajo sodi, polni žlahtne kapljice iz njihovega vinograda, ki jo je gospodar ponosno natakal v kozarce za pokušino. Ko smo se dodobra okrepcali, smo bili pripravljene za nadaljevanje naše ekskurzije. V eni najstarejših prekmurskih vasic Bogojina je svoj pečat pustil naš največji arhitekt Jože Plečnik. Ogledali smo si cerkev, ki jo domačini imenujejo Bela golobica – cerkev Gospodovega vnebohoda. Gre za eno najboljših del slavne-

ga arhitekta zaradi prelepe lege, posebne oblike in povezav z obrtmi lokalnega okolja. Spoznavanje Prekmurja smo zaključili na Gradu na Goričkem, ki se je nekoč imenoval Gornja Lendava. Na gradu so v viteških časih stanovali gospodje, ki so iz gradu upravljali širše območje. Grad ima obliko pentagrama in je imel nekoč natančno 365 soban – kolikor ima leto dni. Ogledali smo si kratek filmček o zgodovini gradu, videli elegantno poročno dvorano in skozi zbirke spoznali nekoč razširjene rokodelske obrti v Prekmurju. Po ogledu, ki se je zavlekel v pozno popoldne, smo se polni novih vtisov s prijetno avtobusa odpeljali proti domu.

*Silvester Skok,
predsednik DI Kidričevo*

Gostovanje Folklorne skupine OŠ Cirkovce v Bosni in Hercegovini

Otroška folklorna skupina OŠ Cirkovce se je tudi v tem šolskem letu udeležila tridnevnega gostovanja na mednarodnem otroškem folklorinem festivalu v Ugljeviku, ki je potekal med 20. in 22. oktobrom 2017.

Gostovanje je bilo za vse nas prav posebno doživetje. Priložnost, da bolje spoznamo drug drugega, se sproščeno družimo, vidimo in doživimo kaj novega. Tokrat smo bili nastanjeni vsi skupaj, kar je bilo otrokom v veliko veselje. Skupaj smo si lahko ogledali etno naselje v Bjelini, bogato pravoslavno cerkev, premogovnik v starem Ugljeviku in se prepustili nakupovanju. Festivala se je udeležilo 24 učencev iz 5., 6., 7. in 9. razreda. Predstavili smo se na sobotni povorki in na prireditvi, kjer so mladi folklorniki odplesali odrsko postavitev z naslovom »Metla«. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Občini Kidričevo, da nam je omogočila gostovanje.

Milada Skuber, mentorica

»Z veseljem smo odšli v Bosno in Hercegovino na nastop in povorko. Najbolj mi je bilo všeč, da nas je Občina Kidričevo po poti nagradila z obiskom v McDonald's-u. Upam, da se bomo gostovanja tudi naslednje leto udeležili.«
Špela Lah, 6. razred

»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo lahko sami nakupovali.«
Klara Pivec, 6. razred

Izteka se še eno leto in tudi tokrat smo gasilci iz Lovrenca dodobra izkoristili vse mesece in bili kot vedno zelo dejavni. V Prostovoljnem gasilskem društvu Lovrenc je trenutno včlanjenih 262 članov, ki se pridno udeležujejo prireditev in akcij v naši organizaciji.

V kraju skrbimo za kulturno in družbeno dejavnost, poseben poudarek namenimo mladim in jih izobražujemo, tekmujemo, pomagamo sovaščanom, predvsem pa skrbimo za požarno varnost naselij Lovrenc in Župečja vas.

Tudi letos je med večjimi dogodki bila tradicionalna »Lovrenška nedelja« s curkometom. Obiskovalcem ponudimo obilo zabave ob igrišču in na plesišču, še posebej pa smo hvaležni za vsak prispevan denar, ki ga v večini namenimo za

nakup nove opreme. V avgustu prav tako organiziramo veliko gasilsko tekmovanje državnega pomena za starejše gasilke in gasilce, katerega se udeleži preko 40 ekip iz naše države. Še posebej pa smo ponosni na našo novo prireditev Preventivni dan, na kateri mladim, staršem in občanom predstavimo gasilsko delo in delo drugih služb iz sklopa enot za zaščito in reševanje.

Seveda ne smemo pozabiti na našo osnovno dejavnost, to je pomoč ljudem

ob različni nesrečah. Nekajkrat letno posredujemo na gasilskih intervencijah, vseskozi pa skrbimo za redno pripravljenost naše opreme in se redno mesečno izobražujemo.

In prav ob koncu leta je priložnost, da se vsem članom, simpatizerjem in ostalim, ki ste nam kakorkoli pripomogli pri uresničevanju naših ciljev, zahvalimo za ves trud in sredstva. Želimo si uspešnega sodelovanja še naprej!

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Gasilci v vrtcu Cirkovce

Ker je oktober mesec požarne varnosti, smo tudi letos v naš vrtec povabili gasilce PGD Jablane. V sredo, 11. oktobra 2017, so k nam že tradicionalno prišli, da nam predstavijo poklic gasilca in razkažejo gasilski vozili z opremo.

Polni pričakovanj smo se odpravili proti igrišču, kjer so nas že pričakovali. Sonce nas je toplo pozdravilo in radovedni obrazki so se obračali proti mogočnemu gasilskemu vozilu. Gasilec Matej je otroke podučil, kam pokličemo, v kolikor nas preseneti požar, in kako pri njih izgleda intervencija. Nato smo se imeli čast peljati v čisto novem gasilskem kombiju, kar je bilo za marsikaterega izmed otrok prav posebno doživetje. Prav vsak se je pomeril tudi v brizganju vode s hitro cevjo in moramo priznati, da so bili nekateri kar spretni. Nato smo naredili še eno čisto pravo gasilsko fotografijo. Gasilec Matej je iz gasilskega vozila potegnil zaboj s čokoladicami za vsakega izmed nas. Presenečeni smo se spraševali, če tudi to sodi h gasilski opremi. Posladkali smo se in se gasilcem zahvalili za prijetno preživetje dopoldan. Snidenje s čisto pravimi gasilci, ki so vzor marsikateremu otroku, še dolgo ne bo šlo v pozabo.

Katja Vodošek, vzgojiteljica

Drugi preventivni dan

14. 10. 2017 so gasilci v Lovrencu na Dr. polju organizirali drugi preventivni dan. Tako so svoje vtise zapisali učenci, ki obiskujejo OŠ v Lovrencu na Dr. polju. Več prispevkov učencev lahko najdete na portalu moja.obcina.si.

V soboto, 14. 10. 2017, smo se ob 9.45 zbrali pred šolo in odšli do igrišča, saj so gasilci imeli preventivni dan. Ko smo prišli do igrišča, smo odšli do mize. Tam smo dobili kartončke, ki smo si jih obesili okrog vratu. Na kartončkih so bile zapisane postaje, ki smo jih morali opraviti. Te so bile: poišči predmete v zadimljenem prostoru, osvoji znanje prve pomoči, nauči se ravnati z nevarnimi snovmi in premagaj vojaški poligon. Pri vsaki delavnici, ki smo jo opravili, smo dobili štampiljko. Če smo zbrali vse štampiljke, smo dobili kokice in pijačo. Lahko smo pili fanto ali pepsi. Jaz sem pil fanto. Najbolj všeč mi je bil vojaški poligon. Tam smo morali tekati slalom, se plaziti skozi tunel, metati žogice v zaboj in preskočiti oviro. Lahko smo si ogledali vojaške pištole, splezali v tank in plezali po topu. Lahko smo tudi trobili v gasilskem avtomobilu. Imeli smo tudi kosilo. Za kosilo smo jedli kokete in krompirček. Na koncu pa so gasilci zažgali leseno kuhinjo, ki so jo tudi sami zgradili. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Teo Bauman, 4. c

Mentorica: Andreja Emeršič

14. 10. 2017 smo se ob 9.45 zbrali pred šolo. Ko smo bili vsi zbrani, smo odšli na igrišče, kjer so nam dali kartončke, na katerih so bile zapisane postaje, na katere naj bi odšli in tam opravili nalogo ter dobili štampiljko. Ko sem dobila vse štampiljke, sem dobila kokice. Nato sem odšla na igrala, kjer sem se malo igrala. S prijatelji smo se odšli igrat skrivalnice. Ko nam je bilo že dolgčas, smo odšli na kokete in krompirček. Bilo je tudi veliko vojaških avtomobilov in tank. Prijazni vojaki so nam pustili v tank in nam dovolili pogledati skozi okno. Tudi policijski avti so bili in ob enem avtu je bila miza s policijskimi stvarmi. Vojaški poligon je bil lahek. Najprej smo šli med stožci, nato pod mizo in čez gume. Na koncu smo v košare metali umetne bombe ter preskakovali nižje ovire. Na koncu so gasilci še zažgali umetno kuhinjo in jo nato pogasili z vodo iz gasilskega avtomobila. Preventivni dan se je končal ob enih popoldan. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali igračke v dimu in tudi vojaški poligon ter ko so nas zamaskirali v vojake.

Ana Kores, 4. c

*Tudi v novem letu naj bo vaš korak odmeven,
vaša beseda pogumna,
vaše življenje iskrivo,
ustvarjalno in polno toplih trenutkov.
Hvala za podporo in zaupanje v preteklem letu.
Veseli božič in srečno 2018!*

Gasilska zveza Kidričevo

Plesne delavnice v vrtcu Cirkovce

V sredo, 15. 11. 2017, smo v dopoldanskem času v vrtcu Cirkovce gostili Plesni klub Lara, v okviru katerega so nam v telovadnici šole pripravili zanimivo delavnico za otroke iz skupin Vijolice in Tulipani.

Plesni vaditeljici sta z otroki najprej izvedli gimnastične vaje, da so se malce razmigali in ogreli, nato pa so se prepustili glasbi in plesnim korakom. Po leg plesa ob zabavni in otroški glasbi so se igrali tudi igro plesni kipi ter se pošteno nasmejali odlični animaciji. Zabave kar ni bilo konca in tista dobra urica plesa, smeha in dobre glasbe je minila, kot bi trenil. Nasmejanih obrazov in rdečih ličk so se otroci v upanju, da se takšen dogodek še kdaj ponovi, zahvalili plesnima vaditeljicama za nepozabne trenutke sprostitve in plesa, vzgojiteljice pa smo tako dobile kar nekaj svežih idej za delo v prihodnje.

Katja Vodošek, vzgojiteljica

Vrtec Cirkovce - sodelovanje v natečaju

Otroci iz skupine Vijolice so tudi letos sodelovali v natečaju podjetja Medex v partnerstvu s podjetjem Hofer z naslovom »Deluj eko – ohrani čebelo in smreko«.

Ker je bila osrednja tema letošnjega okraševanja slovenske pravljice, pripovedke, pesmi, bajke in basni na temo čebel in gozdnih živali, smo se odločili, da se bomo poglobljeje spoznali s slovensko narodno pripovedko Hvaležni medved. Otroci so pripovedki pozorno prisluhnili in jo živahno interpretirali. Nato smo se lotili barvanja naše eko smreke ter izdelovanja okraskov. Iz slanega testa smo izrezali majhne medvedke, ki smo jih nato pobarvali in posušili. Prav tako smo se lotili barvanja borovih storžev, ki smo jih odeli v zeleno barvo. Smreka se je obarvala v belo in se okitila s srebrnimi bleščicami. Nato smo jo s skupnimi močmi tudi okrasili z izdelanimi okraski in se ob njej ponosno fotografirali.

Katja Vodošek, vzgojiteljica

Kralj Matjaž

Učenci sedmega razreda so v okviru pouka slovenščine po obravnavani temi o kralju Matjažu izdelovali lik našega junaka iz najrazličnejših materialov: lesa, volne, odpadnih plastenk, dasmase, mavca, plastelina, papirja ... Pekli so tudi piškote z istoimenskim likom in se z njimi posladkali. Ustvarjalnost ne pozna meja in tako naj tudi ostane.

Učiteljica: Sonja Lenarčič

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 17. 11. 2017, so nas v šolski jedilnici pričakale praznično pogrnjene mize. Tega dne smo se pridružili vseslovenskemu projektu »Tradicionalni slovenski zajtrk«, ki poteka vsako leto tretji petek v novembru.

Zajtrkovali smo kruh, med, maslo, mleko ter jabolko. Prednost dajemo lokalno pridelanim živilom. Raziskave so pokazale, da ena tretjina slovenskih otrok še vedno ne zajtrkuje. Po končanem zajtrku smo se odpravili v večnamenski prostor, kjer smo zapeli pesem Lojzeta Slaka Čebelice. Po odpeti pesmi smo se pridno vrnili v učilnice in nadaljevali s poukom.

*Kaja Muršec, 8. a
(Šolsko novinarstvo)*

Medeni svet

Učenci 2. c razreda so s svojimi medenimi pesmimi sodelovali na Medenkinem likovno-literarnem natečaju. Za sodelovanje so bili nagrajeni z medenkami. To je naravna sladkarja iz medu in sadja. Ustvarjalci si želijo, da bi se otroci sladkali na zdrav način. Medenke sedaj predstavljajo v projektu Štartaj Slovenija.

MEDENI SVET

Čebelice, čebelice zelo so pridne,
nabirajo cvetni prah iz cveta,
letajo od cveta do cveta,
iz cvetnega prahu naredijo med.
Joj, je sladek toti medeni svet.

Hana Šoštar, 2. c

Med je sladek kot piškot,
čebelice so doma v čebelnjaku,
med si mažemo na kruh.
Med, cvetlice, čebelice letijo po med,
čebelice spijo v čebelnjaku,
korenjak – medenjak.

Lara Erlač, 2. c

Če če čebelice bi zapele vse,
meden ples sivka pridna pleše,
sivka najbolj rada nabira med,
sivka – marljivka,
čebelice – marelice,
sivka – mivka,
med – led,
med – planet,
čebelice – skodelice.

Taja Lorber, 2. c

Tradicionalni slovenski zajtrk v vrtcu Cirkovce

Vseslovenskemu projektu Tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga je Vlada RS razglasila za vsak tretji petek v novembru, se že vsa leta pridružujemo tudi na OŠ in v vrtcu Cirkovce. Z namenom ozaveščanja otrok o uživanju lokalno pridelane hrane, ki je najbolj varna in zdrava, v projekt vsako leto vključujemo lokalne pridelovalce.

Za zelo dober domači kruh so poskrbeli Metličarjevi, za med Čebelarstvo Medved, mleko in jabolka pa smo pridobili prav tako od domačih slovenskih pridelovalcev.

V petek, 17. 11. 2017, smo v vrtcu pričeli z zdravim domačim zajtrkom. Otroci so s pomočjo vzgojiteljic pripravili lepo pogrnjene in okrašene mize. V starejših oddelkih smo se trudili, da so si otroci sami mazali kruh z maslom in medom, nalivali mleko in pazili, da so ob koncu zajtrka bile mize čiste. V najmlajših oddelkih pa smo otroke spodbujali k samostojnosti uživanja

hrane po individualnih zmožnostih. Še bolj smo uživali, ko nas je obiskala in z nami pozajtrkovala gospa ravnateljica Ivanka Korez. V dopoldanskem času smo si vsi v skupnem prostoru ogledali otroško oddajo: »Ribič Pepe, Krajnska sivka.«

Vzgojiteljica Vesna Simonič je v preobleki čebelice otroke animirala o življenju čebel in pridelovanju medu, ter nas popeljala v čebelji ples Čukove pesmice.

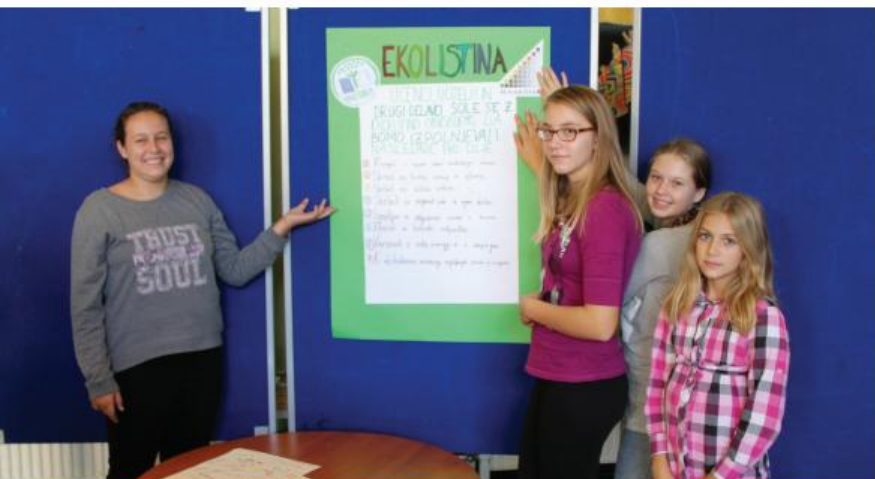
Dopoldansko druženje vseh oddelkov vrtca Cirkovce smo zaključili ob rajanju in poslušanju legendarne Slakove pesmi: »Čebelar«.

Bernarda Pernet, vzgojiteljica

EKO DAN

V četrtek, 5. 10. 2017, smo na naši šoli imeli ekološko obarvan tehniški dan. Vsak razred je imel druge zadalžitve. Sedmi razredi smo se prvih 10 minut razgibavali, nato pa nam je učiteljica povedala, kaj bomo počeli oz. podala natančna navodila za delo.

Učenci A-razreda smo izdelovali plakate o ločevanju in recikliranju odpadkov ter o varčevanju z vodo in energetskimi viri. Učenci B-razreda smo izdelovali drevo iz odpadne embalaže, katero smo morali prinesiti v šolo. Izdelali smo še plakat o tem, kako moramo skrbeti za naravo. Ob 12. uri smo se vsi učenci zbrali v šolski avli, kjer je že bila pripravljena razstava naših izdelkov in je potekala predstavitev le-teh. Prav tako smo vsi učenci od 1. do 9. razreda podpisali razredno ekolistino, ki smo jo dodali k skupni ekolistini. Skupno ekolistino so svečano podpisali predstavniki oddelkov, učitelji in ravnateljica. Ta dan je bil zelo zanimiv in naučili smo se veliko novega in koristnega.

*Nia Bauman, 7. b
(Šolsko novinarstvo)*

EKOŠOLA

V četrtek, 5. 10. 2017, je na OŠ Kidričevo potekal naravoslovni dan v okviru projekta »EKOŠOLA«. V šolo smo vsi učenci vstopili z velikimi pričakovanji. Posedli smo se v svoje matične učilnice.

Osmošolci smo najprej spregovorili nekaj besed o ekologiji. Razredničarka nas je s predstavitvijo zelo presenetila, saj smo ugotovili, da o tem vemo zelo malo. Ekologija ni samo ločevanje odpadkov, ampak je mnogo več. Naša šola se trudi pridobiti zeleno zastavo, ki označuje ekošolo. Pri nas zato potekajo tudi različni projekti, kot so zbiranje papirja, zamaškov in tonerjev, zeliščarski krožek, novost v letošnjem šolskem letu pa je tudi eko bralna značka. Učenci smo napisali razredne ekološke cilje, ki se jih bomo v prihodnosti držali. Zapisali pa smo jih na tako imenovano ekolistino. Izbira je bila težka, saj nam idej ni primanjkovalo. Izdelovali smo tudi različne izdelke, povezane v zvezi z ekologijo. Tako so nastali plakati, pesmice, risbice, zgodbice ... Pred kosilom pa smo se vsi učenci zbrali v avli naše šole, kjer so predstavniki razredov podpisali tudi šolsko ekolistino. Nekaj besed o samem projektu pa sta spregovorili tudi pomočnica ravnateljice ga. Ankica Pikula in vodja ekoprojekta na naši šoli ga. Klavdija Murko. Dan nam bo ostal v lepem spominu, saj smo se vsi naučili veliko novega in koristnega za vsakdanje življenje.

Tina Aubelj, 8. a (Šolsko novinarstvo)

Ekosmreka OŠ CIRKOVCE

Učiteljica Liljana nam je sredi novembra povedala, da bomo izdelovali ekosmreko. Drevešček smo napravili iz lepenke in zato ni bilo potrebno posekati drevesa.

Tisti torek je bil zelo deloven. Že zjutraj smo pohiteli po rumen, črn in bel papir. Iz rumenega smo izrezali telo čebele, iz belega krila, iz črnega pa krila in tipalke. Nato smo to zalepili. Vsak je napravil pet čebel. Te smo nalepili na smreko, ki je postajala vedno bolj podobna panju. Napravili smo tudi manjše satovje. Nato je učiteljica naš končni izdelek fotografirala in poslala na natečaj na naslov www.eko-smreka.si. Vsi smo na to zelo ponosni. Ko smo imeli na šoli tradicionalen slovenski zajtrk, je naša ekosmreka krasila šolsko avlo.

Sanja Goljevšček, 2. razred

»Ne soli mi pameti, imam krompir«

V četrtek, 26. 10. 2017, je bil na naši šoli prav poseben. Vse je bilo v znamenju krompirja. Ker pa ta tekne še bolj, če je slan, smo medse povabili tudi samega Martina Krpana, ki je prinesel s sabo vrečo »angleške soli.«

Učenci prvega triletja so se zjutraj sprehodili okrog Cirkovc ter iskali vreče krompirja, na katerih so bile pritrjene uganke, vprašanja, zanimivosti in pregovori o krompirju. Vsaka skupina je rešitve pisala na list in s pomočjo pravih odgovorov prišla do zaklada. Zaklad je bil v šolski kuhinji in to je bil božanski piškot. Temu so sledile štafetne igre, povezane s krompirjem. Otroci so se pomerili v spretnostih skakanja z vrečami, prenašanjem krompirja na žlici in tekmovanje z zaboji krompirja. Učenci 4. in 5. razreda so pripravljali jesensko dekoracijo in nato z njo domiselno polepšali šolske prostore. Šestošolci so medse povabili Martina Krpana, ki pa se je na poti v Cirkovce ustavil še pri frizerju, na uredništvu Štajerskega tednika je oddal nekaj oglasov, nato pa posnel kratek pogovor z novinarkama šolske televizije. Učenci tretjega triletja so pripravljali krompirjeve jedi in slaščice, delali so poskuse s krompirjem, se igrali stare igre in seveda zunaj v žerjavici pekli krompir. Kasneje so se nam pridružili starši, ki so bili nad krompirjevimi jedmi naravnost navdušeni. Skupaj smo si nato ogledali predstavo Društva za boljši svet z naslovom Mali princ. Prijetno druženje je bilo podobno tistemu nekoč- ko so si ljudje po končanem delu vzeli čas tudi drug za drugega, se družili in poveselili. Upajmo torej na dobro krompirjevo letino, da bomo naše srečanje ponovili.

Jerneja Kuraj

Krompirjev dan v OŠ Cirkovce

Bil je lep sončen jesenski dan, 26. 10. 2017. Učenci OŠ Cirkovce smo odšli v šolo ob 12.30, ker smo imeli krompirjev dan. Imenoval se je Ne soli mi pameti, imam krompir.

Od 12.30 do 13.00 smo imeli malico. Jedli smo juho in jabolko. Jedla sem samo juho, ker sem jedla že doma. Bila je zelo, zelo okusna. Po malici smo odšli na delavnice. Bila sem v delavnici, kjer smo izdelovali jesenske obraze. Narisali smo jih narisali s črnim, rdečim, modrim ali zelenim flomastrom. Nato smo jih pobarvali z voščenkami. Namesto, da bi lase narisali, smo jih nalepili z lepilom. Lasje so bili iz listja. Bilo mi je zelo, zelo všeč, ker je bilo zanimivo. Ko smo narisali obraze, smo jih obesili v šolsko avlo. Postavili smo se v kolono in učiteljica nas je razvrstila tako, da smo bili kot jesenska drevesa. Potem smo jih pritrdili na steklo. Morala sem zelo dolgo čakati, ker sem bila med zadnjimi.

Ko smo končali, smo se lahko odšli ven igrati. Najprej sem lovila jaz. Vsi smo se zabavali, a nam je hitro postalo vroče, zato smo se nehali loviti. Kmalu so začeli peči krompir. Zavili so ga v aluminijasto folijo in ga vrgli na ogenj. Valil se je siv, gost dim. Poskusila sem krompir, ko je bil pečen. Bil je zelo okusen, zato sem odšla še po enega. Ker je bil vroč, sem ga rahlo pomočila v hladno vodo. Nato sem ga odvila iz folije in ga pojedla. Ko smo pojedli ves krompir, smo si odšli ogledat predstavo Mali princ. Tudi starši so prišli, vsem se je zdelo zelo lepo. Po končani predstavi smo odšli peš domov. Predstava mi je bila zelo všeč. Tudi staršem je bila. Dan mi je bil zelo všeč, ker je bil krompir zelo okusen.

*Maja Žolgar Fridauer, 5. a
Mentorica: Polona Lešnik*

Ko sem zjutraj, 5. 10. 2017, prišel v šolo, smo se z malim avtobusom odpeljali na Ptuj. Ko smo prispeli, smo odšli preko peš mosta. Na gradu smo dobili malico. Jedli smo sirovo štručko in sadje (jabolko ali banano).

Ko smo vsi pojedli malico, smo odšli višje, kjer smo spoznali našo vodičko. Ta nas je vodila skozi velika vrata, ki so nas vodila do prvega nadstropja. Postavila nam je nekaj vprašanj in povedala, da v gradu niso živeli kralji in kraljice, temveč grofi in grofice. Pokazala nam je staro peč in povedala, da jih je na gradu veliko. Odšli smo v prvi prostor, in to je grajska jedilnica. Slišali smo nekaj stvari o grajski jedilnici. Ogleдали smo si veliko drugih sob. Ena od sob je imela strop in na vsakem od štirih kotov stropa je bil vzorec štirih letnih časov. Ogenj je predstavljal zimo, grozdje jesen, pšenica pomlad in cvetje poletje. Nato smo odšli v sobe z glasbili. Videli smo veliko glasbil. Videli smo glasbila s tipkami, brenkala, godala in pihala. Povedala nam je, da imajo preko dvesto glasbil. Nato smo odšli še v sobo za orožje in viteško opremo. Tam smo lahko poskusili dvigniti meč oziroma ponaredek enega izmed mečev. Bil je zelo težek. Vsa oprema in meči so bili zastekljeni. Nato smo odšli še v zadnjo sobo. To je bila soba s starimi pustnimi maskami. Videli smo veliko različnih mask. Največ je bilo pernatih in rogatih kurentov. Nato je vodička pozvonila s kurentovimi zvonci in vsi smo se prestrašili. Kasneje smo dobili novo vodičko. Predstavila se je in nam povedala, kaj bomo delali. Odšli smo v prostor, v katerem je bila miza in na mizi veliko ljudskih glasbil. Povedala nam je nekaj o njih in nam pokazala, kako se nanje igra. Tudi mi smo lahko poskusili igrati. Nato smo odšli izdelat svoj bobenček. S tem se je naš naravoslovni dan zaključil. Prišel je spet mali avtobus in nas odpeljal nazaj v Lovrenc v šolo. Tam je sledilo kosilo in podaljšano bivanje.

Teo Bauman, 4. c Lovrenc na Dr. polju

Obisk iz Indije

V petek, 22. 9. 2017, sta OŠ Cirkovce obiskala dijaka iz Indije, ki sta prišla v Slovenijo na dvotedensko izmenjavo. Med tem časom sta si ogledala lepote Slovenije in sodelovala pri pouku. Na obisku sta bila pri našem bivšem učencu Žigu, ki je želel dijaka predstaviti učencem naše šole.

Na obisku sta nam predstavila svojo deželo. Iz pripovedovanja smo učenci izvedeli, da ima država veliko število prebivalcev, da ima raznoliko površje, da ima občasno zelo visoke temperature, ter da v državi obstaja več sto različnih ver. Najbolj nam je ostalo v spominu pripovedovanje o njihovih šolah in pouku. Učenci nosijo uniforme kot v Veliki Britaniji. V razredu je od 40 do 50 učencev, ki pri pouku sodelujejo in poslušajo učitelja. V šoli nimajo organizirane malice, temveč imajo čas le za kosilo, ki si ga prinesejo s seboj. V šoli so mobilne naprave prepovedane. Obisk nam je ostal v lepem spominu, saj smo spoznali dijaka, ki sta drugačne vere ter prihajata iz drugačne kulture. Ugotovili smo, da nas drugačnost privlači in zanima, zato si želimo še več podobnih obiskov.

Jaša Jakob

SREČANJE SAMOSTALNIKOV

Nekoč pred davnimi časi je v majhni dolini bila vas po imenu Smrčja vas. V tej vasi so živeli samostalniki. Nekega dne se je v to vas preselila družina. Družino so sestavljali oče Franc, mama Mojca in otroka Jure in Marjanca. A ta družina ni bila navadna, kajti namesto samostalnikov so bili škrti. A družina ni vedela, da morajo biti samostalniki, zato so nameravali oditi do kralja Janjeza 3. Ko so prišli do njega, mu je Franc povedal, da so pod urokom zle čarovnice, ki je njihova sovražnica. A kralj tega ni verjel, zato jih je vrgel v ječo. V ječi so bili dobre tri tedne. Med dolgočasenjem je skozi odprto okno priletelo pismo s krili. Na njem je pisalo:

Draga družina Samostalnik!

Pišemo vam zaradi tega, ker smo izvedele, da ste v težavah. Če želite, da vas rešimo, izpolnite to uganko, ki je zelo težka. Glasi se pa takole: Na njej čarovnica sedi, včasih v roki jo drži. Kaj je to?

Vaše botre vile

Oče je to prebral in prosil stražarja, naj jih spustijo. In res, spustili so jih in jim dejali: »Če se še enkrat zlažete, vas ne bomo spustili!« Družina jih je pogledala, se poslovila in odšla domov. Ko so prišli domov, so na vrtu videli uničene rastline. Mama se je zgrozila in odšla v hišo. A oče je vzel ribiško palico in se odpravil na pot. »Oče, kam pa greš?« je vprašal sin. Oče je odgovoril: »Nikamor daleč. Le do bližnjega jezera skočim.« »Dobro, oče,« je rekel sin. Oče se je odpravil na pot. S seboj je vzel pismo in ga med potjo prebiral. Hodil je in hodil in prišel do gozda. Franc se je bal tega strašnega gozda, a če je želel priti do vil, je moral prečkati gozd. In tudi je. Bilo je še dobrih pet metrov, ko je naenkrat nekaj skočilo iz gozda. Franc se je tega tako ustrašil, da je padel na tla. A v resnici ni bilo nič strašnega, kajti iz grmovja je skočil zajec Peter. Peter se je Francu opravičil, da ga je ustrašil in Franc mu je oprostil. A medtem ko je sedel na tleh, je videl prav tak napis, kakršen je bil na pismu. Odprl je ta vrata in padel noter. V tej luknji so bile skrite tri vile. Franc je srečen poskočil od veselja. Vile so mu dale protistrup zanj in za njegovo družino. Franc je protistrup vzel, ga spil in spremenil se je v samostalnik. Protistrup je še odnesel domov in družina ga je spila. Tako so vsi spet postali samostalniki in srečali so se s kraljem in kralj jim je dal listino, da so se spet srečali s svojimi vrstniki samostalniki.

Alja Jančec, 7. b

V lanskem šolskem letu smo sodelovali na razpisanem literarnem natečaju in se »dobro odrezali«. Izbranim nagrajenim učencem naše šole iskreno čestitam.

Mentorica: Sonja Lenarčič

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Območna izpostava Lendava
Datum: 22.11.2017

Spoštovani!

Komisija literarnega natečaja ČARNI NASMEH v sestavi Ivanka Bratkovič, Ana Matjašec in Olga Paušič se je sestala 5. septembra 2017 in pregledala otroške prispevke ter presodila tako:

II. TRIADA (4. ,5. ,6. razred)

1. ŠIFRA MAK, ČARNI NASMEH (OŠ VELIKA POLANA)

LARA MARIJA KAPUN

2. ŠIFRA NASMEH, KAKO PRIČARATI NASMEH (OŠ KIDRIČEVO) LARA PREDIKAKA

3. ŠIFRA REGRAT, MAVRICA (OŠ VELIKA POLANA), PIA CIGUT

III. TRIADA 7. ,8. ,9. razred)

1. ŠIFRA SPELAAUER, S KNJIGO V NASMEH (OŠ CIRKOVCE) ŠPELAAUER

2. ŠIFRA POGUMNA, ČAROBNI NASMEH (OŠ KIDRIČEVO) NEJA KUPČIČ

3. ŠIFRA REX, ČARNI NASMEH (OŠ KIDRIČEVO) SIMON ŽNIDER

Predsednica komisije: Olga Paušič. Podelitev priznanj bo 3. decembra 2017 ob 17,00 na prireditvi PRAZNUJMO SKUPAJ v gledališki in koncertni dvorani Lendava. Čestitamo avtorjem, njihovim mentorjem in osnovnim šolam!

JSKD OI Lendava
Janja Magdič

ČAROBNI NASMEH

In tam je stal. Mrko, brezvoljno opazoval. Bil je sam in ni rekel nič. Za nalašč sem se trikrat sprehodila mimo njega in se mu nasmehnila. A on? Nič, kot da me ni. Pa saj ne vem, ali me je sploh opazil. Ja, moral me je. Zanj sem bila le kričeča obleka. Kratka majica s kratkimi rokavi, raztrgane hlače, ki jih zagotovo mara, ker nosi moški model teh hlač. Prav on. No, rekel ni nič. Še nasmehnil se ni. Zazvonil je zvonec in pouk se je pričel. Obiskujem 9. b, on 9. a. Pouka na srečo nimava skupaj, ker ne želim, da vidi vse moje poskuse popravljanja ocen. Pa vedno dobim negativno! Nikoli se mi ne nasmehne sreča. Razen pri angleščini. Tam dobim vedno čisto petico. O drugih ocenah raje ne bi govorila. Naslednji dan je začela razsajati ptičja gripa. In ker imamo v razredu veliko pavov, so se hitro vsi okužili. Izjemi sva bila jaz in lepi, najboljši, brezvoljni Matic. Aja, pa še Lea, ki ne ve, kako se vrti svet.

Ker nas je bilo tako malo, smo pouk imeli skupaj. Ko je sedel zraven mene, sem bila zelo srečna. A nič. Pozdravila sem ga, Matic pa nič. Tiho je sedel. Ko se je zaključil šolski dan, sem se odločila, da ga ogovorim. Pogumno sem pristopila do njega. Obrnjen je bil stran in buljil v telefon. Ker me očitno ni videl, sem ga potrepjala po ramenu. Obrnil se je proti meni in pozdravila sem ga. On je v pozdrav le dvignil glavo. Pogumno sem nadaljevala in ga vprašala, če je za to, da greva na »smuti«. Nasmehnil se je in prikimal. To sem razumela kot ja. Tega dne sva se zelo zblížala in upam, da bo takšnih dni še več.

POGUMNA
Neja Kupčič, 8. b

ČARNI NASMEH

Smeh nas spremlja vse življenje. Od rojstva do smrti. Smeh je del pozitivizma. Je del veselja, sreče, radosti. Bil je prvi pomladni dan. Zvončki in trobentice so naznanjali pomlad in sonce je gredo hladno zemljo. Tisti dan zame ni bil prav nič posebnega, čeprav je bil prvi pomladni dan. Zjutraj sem se zbudil, pozajtrkoval in se odpravil ven na dvorišče. Vendar ko sem stopil ven, sem zagledal malo črno kepo dlake. Bil je pes. Od nekdanj sem govoril staršema, kako močno si želim psa in tako se mi je želja uresničila. Na ustih se mi je prikazal nasmeh. Ta nasmeh ni bil kar nek nasmeh. Bil je prav poseben, prikazan iz srca. Hitro sem stekel do psička in ga objel, ob tem pa potočil tudi nekaj solz. Starša sta bila zelo vesela. Psu sem dal ime Rex, saj sem od nekdanj želel imeti psa Rexa. Tisti dan se je iz čisto navadnega odvil v najlepši in najsrečnejši dan v mojem življenju. Rex me še danes vedno spravlja v dobro voljo. Ko sem potr, odidem k njemu in se mu zaupam. Je moj najboljši prijatelj in za nič na svetu ga ne bi dal v stran od sebe. Tako sem jaz doživel svoj čarni nasmeh, ki ga ne bom nikoli pozabil. Menim, da je smeh najboljšo zdravilo in tudi rek pravi, da je smeh poln zdravja, zato vam to misel polagam na srce. Smejte se.

REX
Simon Žnider, 9. b

KAKO PRIČARATI NASMEH?

Življenje je prekratko za solze. Veliko bolje se je smejati in vreščati. Tako je mislila deklica Monja, ki je bila že od nekdanj poseben otrok. Že ko je bila majhna, ni nikoli jokala. To je bilo presenetljivo. Zdaj, ko ima polnih deset let, joče, kadar se smeje, in smeje, kadar joče. »Le kdo bi jo razumel?« se sprašuje Rozalija, njena leto dni starejša sestra. V primerjavi z Monjo veliko joče, tudi ko dobi nižjo oceno od petice. »Le kdo bi jo razumel?« pravi Monja v smehu. Z družino sta se sestri nekega popoldneva odpravili k dedku in babici. Med potjo je Rozalija želela jesti čips. Ker ga ni dobila, je začela jokati, Monja pa se je smejala na ves glas. Pri babici in dedku sta pojedli kosilo in se nato odpravili na izlet. Vmes se jim je pokvaril avtomobil. Rozalija je zopet začela jokati. »Ah, Rozalija, saj ni tako hudo,« je rekla babica. »Pot moramo nadaljevati peš,« je pripomnil dedek. Monja se je veselila, da bo doživela nova doživetja, Rozalija je le mrmrala in jokala. Odvezale so se ji vezalke na čevljih. Sestra je to opazila in jo opozorila. Rozalija se je prvič v življenju nasmejela in se ji zahvalila. Končno so prispeli na vrh hriba. Tam so srečali šepajočo žensko in ji pomagali do neke koč, od koder je poklicala sorodnike in z njimi odšla do kirurga. »Danes je bil naporen dan,« je rekel dedek. »Presenečenje!« je zaklicala babica. Znašli so se pred kopališčem in se šli kopat. Vsi so bili srečni. Rozalija ni več toliko jokala, saj je spoznala, da se je veliko bolje smejati, kot pa tratiti čas za solze. Smeh lahko pričramo že s tem, ko nekemu pokažemo, da nam je mar zanj, ali pa s tem, da mu pomagamo v težavah ali pa mu podarimo nekaj neprecenljivega – LJUBEZEN.

NASMEH

Lara Predikaka, 7. b

Mini krokodil

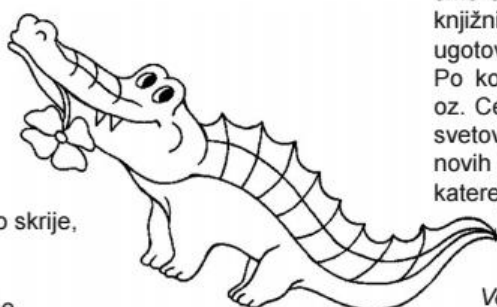
V reki Mini-nil živi Mini-krokodil, ko tako je mini, ga ne marajo drugi krokodili.

V kroko-šolo še ne sme, dokler ne zraste.

Ha-ha-ha, majhen si kot bolhica! se norčuje sestrica.

Mini-krokodil se v luknjico skrrije, mini-šolo odkrije, v njo se vpiše, čez tri dni abecedo napiše.

Gal Žunko, 5. razred OŠ Cirkovce

Obisk CIPSA in knjižnice

V četrtek, 5. 10. 2017, smo se devetošolci OŠ Kidričevo odpravili na Ptuj. Pot nas je najprej vodila v Knjižnico Ivana Potrča, kjer smo si ogledali študijski odelek. Predstavili so nam zgodovino knjižnice in pokazali vsako čitalnico posebej. Med ogledom smo ugotovili, da imamo na Ptuj zares prelepo splošno knjižnico.

Po končanem ogledu knjižnice pa smo se odpravili na CIPSA oz. Center za informiranje in poklicno svetovanje. Tam so nam svetovali, kako se odločiti, kam v srednjo šolo. Dobili smo veliko novih informacij in na koncu rešili tudi poseben test, s pomočjo katerega smo izvedeli, kateri poklici so primerni za nas.

Nika Bauman, 9. a

Več prispevkov učencev je objavljenih na www.mojaobcina.si.

UČENCI 8. B EKO ŠOLA – NAŠA ŠOLA

Papir in smeti.
Ne mečimo jih v gozdove.
Mečimo jih v koš
in jih reciklirajmo!
Smo eko.

Tom Li Dobnik

Eko šola je super,
ker bolj zdrav postaneš.
Oh, kako je lepo, če gozd diši,
šola se pa smeji.
Oh, kako bi bilo lepo,
če bi vsi bili eko.
Lažje bi se gibali, lažje bi dihali.
A predvsem bi uživali.

Jan Svenšek

Predstavlajte si mesto,
ki eko bi bilo,
zelo velik kraj,
pravi rastlinski raj.

Rastline tega bi bile vesele,
od veselja prebivalcem mesta bi
zapele.
Ljudje bi poslušali,
ob tem sadje okušali.

Gojili bi zelenjavo,
tisto »tpravo«.
Zelo dobro in zdravo.

Odpadkov več ne bi bilo,
pri vsaki hiši bi stalo drevo.
Vrt bi nujno vsak imel.
Če ne, iz mesta bi takoj odšel.
Gaj Bregant

Encijan, orhideja, vrtnica.
Narava je lepa kot rožica.

Ko naravo onesnažujemo,
s tem sebi škodujemo.

Oblaček na nebu, trava na tleh,
položene ploščice na vseh poteh.

Šola skrbi, da nas nauči,
kako skrbeti za naravo, tisto pravo.

Občudujemo naravo, vzdržujemo jo,
v prihodnosti to delo pomembno bo.

Lahko ji pomagamo, da lepša bo
in jo s tem rešimo.

Ah, narava zares lepa je.
To je vse.

Neja Kupčič

EKO RECEPT

Da bi živeli eko in zdravo,
moramo najprej imeti radi naravo.
Ne smemo je onesnaževati
in uničevati.
Zbirati moramo papir,
na svetu ohranjati čistočo,
se vesti okolju prijazno
in ohraniti mir.
Veliko moramo biti v naravi,
varčevati z elektriko in vodo,
saj to so naravne dobrine,
vredne več kot zlatnine.
Prehranjujemo se zdravo,
ne mečimo odpadkov v naravo.
Umivajmo si zobe in pijmo vodo,
drugače bomo telesu povzročili škodo.
Jejmo eko, bio in domačo hrano,
varujmo svoje telo,
kajti pesticidi nam škodujejo,
naravo uničujejo.

Eva Žunkovič

Zdavnaj v zgodovini je bila Zemlja gozdnata. Ko pa je človek spoznal korist dreves, jih je začel sekati. Ljudje pa niso vedeli, da so odvisni od dreves in so se slabo počutili. Niso vedeli, kaj se dogaja. Živali so začele umirati. Majhen fant je imel v sobi drevo. Hitro je stekel po stopnicah in ga zasadil pred hišo. Drevo je hitro zrastle. Ljudje so spoznali, da morajo drevesa ohranjati in jih varovati. Vsi so postali EKO.

Lazar Rakovič

EKO RECEPT

Za eko je potrebnih veliko stvari:
dreves, narave in drugih reči.
Za ločevanje odpadkov poseben recept imamo,
odlično ga vsi poznamo.
Z vodo varčujemo radi,
vendar ne v kopalni kadi.
Med umivanjem zob vedno zaprem pipo.
Ko sem v naravi, rada opazujem lipo.
V rdeč zabojnik vržem papir,
v rjavega pa star krompir.
Odpadke ločujemo vsak dan,
za njih imamo poseben plan.
Vozijo jih na smetišče,
kjer se vsak dan nekaj išče.
Poznamo tudi divja odlagališča
in zanemarjena smetišča.
EKO poskušamo biti vsi ...
Tudi psi.

Nia Krajnc

Nagelj, sivka in vse te rastline ...
Stran vrzimo plasteline!

Eko šola je lahko zabavna,
pomagajmo okolju in svojemu zdravju!
Pia Oder

Eko narava
se poigrava tam,
kjer živimo.
Smo angelčki in eko frajerji.
Nik Habjanič

MOJE ŽIVLJENJE

Moje življenje je osebna stvar.
V njem ni prostora za vsakogar.
Življenje delim s posebnimi ljudmi,
ki v težavah ob strani bodo stali mi.
Tadej Kamenšek

Kot otrok sem se zunaj vedno rad igral z bratom, še posebej takrat, ko sva dobila peskovnik. V njem sva se igrala vsak dan od jutra do večera. Z leti sva peskovnik prerasla, zato sva igrala igre. Jaz sem po navadi gledal, medtem ko je brat igral. Tudi jaz sem začel igrati igre vse do sedmega leta. Potem so mi postale »brezvezne«. Spet sem raje bil zunaj. Zelo rad sem kolesaril v gozdu in še danes to počnem.
Jakob Petek

Moje življenje je lepo. Včasih pestro in zabavno, včasih tudi dolgočasno. Nikoli pa ni popolnoma nezanimivo, saj se zmeraj kaj dogaja. V šoli, med prijatelji ali pa doma. Tako kot večini so se tudi meni spremenile sanje. Kot majhna deklica sem sanjala, da bom frizerka, danes pa o tem ne sanjam več.
Zoja Topolovec

Sem dokaj pogumna oseba. Čeprav mi je doma lepo, mi je najlepše na morju. No, na prvem mestu je družina. Sedaj imam še mlajšo sestro. Zraven družine zelo uživam.
Vid Kovačič

Moje življenje je pravo veselje.
Pravljica sicer ni,
vendar obožujem te dni.

Marsičesa še ne znam.
Mlada sem še.
Življenje me pozna?
Sploh ne!

Pridejo trenutki slabosti,
tudi trenutki norosti.
Živeti ni enostavno,
a je vseeno zabavno.

Življenje. Kdo si?
A si potrkalo na vrata?
Oprosti, le tako se zdi.
Vem, da to še nisi ti.

Jana Kokol

V vseh letih sem imela različne hobije, ki so me navduševali. V prvem razredu sem začela trenirati plavanje, v četrtem sem to opustila in nadomestila s treniranjem košarke. Začela sem igrati kitaro. Konec sedmega razreda sem se redno začela ukvarjati z boksom. Treniram ga v Boxing gym Dejan Zavec. Zelo rada imam naravo, gledam španske nadaljevanke. Z gledanjem sem se naučila nekaj španskega jezika.

Kaja Živko

Jesenski pohod

17. oktobra smo imeli učenci od 1. do 5. razreda športni dan. Odpravili smo se na Pohorje. Zbirali smo se v šolski avli. Ob 8.30 smo se odpeljali na Pohorje, proti parkirišču malo pred gozdom. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo najprej imeli malico. Tam so bile vreče, polne peska, na katere smo sedli. Ko smo pojedli malico, smo začeli hoditi proti vrhu. Med potjo sem z Lano, Majo in Lucijo nabirala kostanje. Večkrat sem se zbodla, ker sem kostanje v ježici nabirala z golimi rokami. Med hojo smo prečkali tudi potok. Bilo je zelo veliko blata, ker se je po tej potki razlival majhen potoček in ker je prejšnjo noč deževalo. Komaj sem čakala, da pridem do vrha, ker so me noge že pošteno bolele. Ko sem pogledala v zrak in videla svetlobo, sem vedela, da je to vrh. Bila sem zelo vesela, da sem prišla na cilj in da sem lahko sedla.

Tam smo imeli še malico. Na vrhu je bila še gostilna z avtomati. Nekaj od tega mi je bilo všeč in sem si kupila. Ko smo se najedli, nas je čakala dolga pot navzdol. Ko smo se odpravili, sem se spomnila, da sem pozabila nahrbtnik. Hitro sem stekla ponj. Hvala Bogu, da sem se hitro spomnila, ker če se ne bi, bi ostala brez ključev za omarico. Hitro sem stekla do sošolk in med potjo so me opekle koprive. Bilo je zelo neprijetno, saj me je to motilo ves čas. Komaj sem čakala, da pridem do avtobusa, in ko sem pogledala naprej, sem bila zelo vesela, ker sem videla avtobus. Nahrbtnike smo odložili v prtljažnik avtobusa in se odpeljali proti šoli. Ko smo prišli, sem v šoli imela še kosilo. Za kosilo sta bila špinača in krompir. Komaj sem čakala, da pridem domov in ležem na kavč. Vedela sem, da me bodo noge bolele šele naslednje jutro. Nisem se zmotila.

Tina Kolednik, 5. a
OŠ Cirkovce

Kakšno moje je življenje,
kakšno v njem je hrepenenje?

Ko življenje okoli mene se ustavi,
slišim ptička petje na zeleni travi.
Takrat zame vse mine,
sovražstvo iz sveta izgine.

Moje življenje je kot knjiga,
knjiga brez končnega žiga.
Najlepši del knjige je maja,
nikjer ni brezbarvnega kraja.

Ko se bo moje življenje končalo,
knjiga dobila bo zgodovinsko kazalo.
Na koncu knjige bo pa žig.

Monika Plajnshek

Eko biti je v redu.
Ko zaslišiš eko, narava je zdrava.
Osel, mačka, konj živeli bodo v raju.
Šel jih bom obiskat k strašnemu zmaju.
O glej, narava ne bo onesnažena.
Lonec in »kuhla« ne bosta osovražena.
A srečni smo, da imamo naravo.

Nik Mlinarič

Eko živeti morali bi,
da zdravi bi bili.
Zdravje, čistoča in še kaj ...
To bil bi pravi raj.

Zdravo življenje težko je,
saj pozabiti moramo na sladkarije vse.
Voda, sadje in zelenjava ...

Ločevanje odpadkov pomembno je,
saj čistoča nam pomeni vse.
Toda zelenje nas zapustilo bo,
če tako nadaljevalo se ne bo.

Daniel Červek

Lepa je narava vsa,
ko se sonce zjutraj hihita.
Listje zdaj že šumi,
ptički pojejo vsi.

Gozdovi, zelenice in ptice ...
Veter, ki nam piha v lice.
A mi vsi ne cenimo tega,
zato dovolj imam vsega.

Zares odlično bi bilo,
če zaščitili bi naravo to.
Vsi ljudje okoli nas,
ki v gozd vržejo čevlje adidas.

Papirčke, embalaže, vse »glaže«
moralo bi vreči proč,
zato rabimo pomoč.

Na smetišče vse to spada.
To si tudi vi želite,
a ničesar ne storite!

Lovro Valenko

Moje življenje je kot pesem,
ki ji konca ni.
Je kot metulj,
ki ves svet obleti.
Je kot matematika,
ki se nekje konča
in še bi lahko naštevala ...

Včasih lepo se mi zdi,
saj le enkrat se živi.
Velikokrat pa grozno mi je,
saj v šolo moram hoditi še.

Moje življenje ni kot pravljica,
kjer pokaže se barvna mavrica.
Veliko veselja in žalosti sem doživela,
za katere najraje sploh ne bi verjela.

Vsako življenje se enkrat konča
in za vedno izgine tja ...
Kjer bolečine in žalosti ni,
tam ves svet se lepši zdi.

Tamara Kacjan

Eko imam, hladilnik Beko.
Kadar delam na vrtu,
včasih pomaham krto.
Oh, ta solata je tako zlata!
Šel sem po mleko,
ker pijem eko.
Odkar sem eko,
večinoma hodim preko.
Preko čistega sveta.
Lahko pijem mleko,
ker imam hladilnik Beko.
Splacha se biti eko.

Enej Mlakar

Eko res je super,
če vsak nekaj prispeva
in lepe pesmice prepeva.
Za naravo moramo skrbeti vsi,
če bi eko radi bili.
Eko je zdravo za našo naravo.
Odpadke vedno odvrzi v pravi zabojnik.
Če ne, te v roke lahko dobi kakšen razbojnik.

Katarina Vidovič

Naša narava lepa je
za nas vse.
Naravo onesnažujemo
in jo s tem uničujemo.
Narava pomembna je,
zato poskrbi, da ostane
takšna, kot je.

Teja Palčar

Nekoč je živel fant z imenom Peter. Vedno je onesnaževal okolje. Nekega dne se je pojavil duh z imenom Ekofantek. Petru je svetoval, naj ne onesnažuje okolja. A ga ni poslušal. Naslednjega dne je Peter šel v lunapark. Ekofantek je bil jezen, zato je pričaral, da se bo Petru nekaj zgodilo. Padel je z vlakca smrti. Zlomil si je nogo. Tudi pozimi Peter ni poslušal Ekofantka. Ta mu je zopet pričaral nesrečo. Nekega dne so sošolci skupaj metali petarde in Petru je počila petarda v roki. Komaj so ga rešili. Na koncu se je Peter zelo razjezil na Ekofantka in požgal gozd. A poleti je Petra povozil avto do smrti, Ekofantek pa je jezen odšel.

Jan Žnidarič

Moje življenje je lepo
kakor metuljček na cvetu.
Drvim sem ter tja,
od radosti kipim,
si tebe želim.
Rad delam in se veselim,
za prijatelja vse naredim.
Sem vesele volje,
a ko me razjeziš, ni najbolje.
Kmetijstvo je moje veselje,
sreča in zdravje pa največje veselje.
Plešem prav rad
in sem v srcu bogat.
Pred mano je še mnogo let,
a ne bom še šel v svet.
Doma si bom žvižgal lepo
in bom delal – zelo.

Rok Metličar Fric

Simbioza giba v OŠ Cirkovce

V četrtek, 19. 10. 2017, smo v OŠ Cirkovce povabili babice in dedke na uro športa z njihovimi vnuki in vnukinjami, ki obiskujejo prve tri razrede.

Ob 10. uri so se pred telovadnico pričeli zbirati gostje, ki so bili športno oblečeni in obuti ter v polnem pričakovanju gibalne ure z vnuki in vnukinjami.

Športni pedagog Tomaž Vindiš je goste najprej lepo pozdravil in jim predstavil potek srečanja. Povedal je, da bomo skupaj z učenci izvajali naloge po športnem programu Zlati sonček. Tako so učenci tretjih razredov z babicami, dedki in učiteljicama pretekli 300 m, drugošolci 200 m in prvošolci 100 metrov. Po obveznem razgibavanju so sledile športne naloge po razredih. Učenci prvega razreda so se na zunanjem igrišču pomerili z babicami in dedki v športnih nalogah na štirih postajah. Tako so se pomerili v vodenju žoge med oviro ter metom na koš, hoji na smučeh in poligonu.

Drugošolci so se z gosti odpravili v šolsko telovadnico, kjer so izvajali preskoke preko gredi, metali žogico, dvigovali trup in izvajali preval naprej. Tretješolci so prav tako športne naloge opravljali v telovadnici. S svojimi babicami in dedki so se pomerili v dvigovanju trupa, preskokih kolebnice, metanju žogice v steno in hoji s hčduljami. Bilo je veliko smeha in dobre volje po uspešno opravljenih nalogah.

Aktivno druženje, ki združuje mladost in modrost, je pokazalo, da je medgeneracijsko druženje in sodelovanje prava smer prihodnosti, po kateri stopamo. Tako mladi spoznavajo bogastvo modrosti, ki se skriva v starejših, in starejši verjamejo, da obstaja nekaj, kar jih združuje. In združuje nas jezik, ki mu pravimo gibanje.

*Mateja Lampret,
Zdrava šola OŠ Cirkovce*

Srečanje z babicami in dedki v vrtcu Kidričevo

Babice in dedki predstavljajo za otroke neprecenljivo modrost. Ne samo da popestrijo otrokov vsakdan, ampak tudi obarvajo njegov čustveni svet in pustijo v spominu otroka neprecenljive sledi.

Tudi v našem vrtcu smo se ob projektu Medgeneracijskega sodelovanja in projektu »Simbioza giba« odločili, da povabimo v vrtec babice in dedke ter se skupaj z njimi odpravimo na pohod. Ni lepšega kot to, da te že zjutraj pozdravi toplo sonce in te pospremi po poti do vrtca ... In ni lepšega kot to, da te nekdo razveseli že s prvo majhno pozornostjo, ki pa otrokom pomeni zelo veliko. Otroci so z navdušenjem spremljali prihod babic in

dedkov, ki so nas pričakali pred vrtcem. Po pozdravu smo se skupaj odpravili na pohod, ki smo ga izbrale vzgojiteljice glede na starost otrok. Poti so nas vodile po okolici Kidričevega in Njiverc. Na cilju smo se igrali, se okrepčali, vnuki in vnukinje pa so babicam in dedkom podarili darilca. Posebno smo ponosni na prihod tistih, ki so prišli iz oddaljenih krajev, vendar so si z veseljem vzeli čas za naše snidenje. Njihovega tako številčnega obiska – saj nas

je obiskalo 98 babic in dedkov v dopoldanskem času – smo bili zelo veseli, saj verjamemo, da si je marsikateri izmed njih težko utrgal delček svojega dragocenega časa. Bilo je živahno, sproščeno, nasmevano in razigrano. Babicam in dedkom se zahvaljujemo za obisk ter vzpodbudne besede in verjamemo, da se še kdaj takole srečamo.

Suzana Žnider, vzgojiteljica

Vse življenje se gibamo

Že nekaj let se na šoli aktivno vključujemo v izvedbo projekta Simbioza giba. Projekt poteka vsako leto v jesenskem času v mesecu oktobru. Letos je Simbioza giba potekala od 14. – 21. 10. 2017.

Namen projekta je medgeneracijsko povezovanje ob gibanju. Letošnji slogan je bil Vse življenje se gibamo. V prejšnjih dveh letih smo stare starše povabili na jesenski kros in planinski pohod, letos pa smo se odločili za novo obliko druženja. Tako smo povabili dedke in babice kar v šolo k uram športne vzgoje v matični šoli, na podružnici pa je Simbioza giba potekala vzporedno z Nočjo branja.

Skupaj s svojimi vnuki so se pošteno razgibali in sprostiti. Med vnuki in starimi starši je stkana posebna vez in otroci so jih neučakano in s ponosom pričakovali. Čutilo se je obojestransko vznemirjenje. Stari starši so se vabilu svojih vnučkov z veseljem odzvali in kar 111 jih je pri športni vzgoji delilo neprecenljive trenutke v odraščanju svojih malčkov. Trenutke, ki ustvarjajo spomine za vedno. Manjši kot so otroci, večjo vlogo v njihovem življenju imajo stari starši, kar gre pripisati obojestranskemu zadovoljstvu. Večji že imajo zadržke pred sošolci in prijatelji in zato ne preseneča, da se je na predmetni stopnji odzvalo vabilu manj dedkov in babic. Seveda, na prošnjo učencev. Odraščanje je pač zapleten proces za posameznika in okolico.

K rednim uram športne vzgoje smo tako povabili stare starše od prvega do sedmega razreda, osmošolcem in devetošolcem

pa smo z veliko mero razumevanja prihranili zanje morda nerodne situacije. Seveda je izvedba Simbioze giba kot vedno temeljila na pripravljenosti učiteljic razredničark in učiteljic športne vzgoje, ki so pripravile vse potrebno, da je pouk potekal zanimivo in v sproščenem prijateljskem vzdušju. Brez njih Simbioza giba ne bi zaživela in se ne bi ohranila.

Zapisala koordinatorica Simbioza šole
Ankica Pikula

Druženje z babicami in dedki v Lovrencu

V šolo sta prišla moja babica in dedek. Delali smo počepe. Potem smo preskakovali ovire. Igrali smo odbojko. Spekli smo si klobase in kostanje. Spili smo pomarančni sok. Vse mi je bilo zelo všeč.

Lara Erlač, 2. c

V šolo sta prišla babica Silva in dedi Pol-di. Najprej smo se razgibali. Delali smo počepe. Migali smo z glavo levo in desno, pogledali smo skozi eno okno in drugo okno. Potem smo se igrali igrico semaforja. Ko je zasvetila rdeča luč, smo se ustavili. Ko je zasvetila oranžna luč, smo korakali na mestu. Ko je zasvetila zelena luč, pa smo hodili.

Lea Skledar, 2. c

V šolo je prišla babi Dragica. Delali sva počepe. Delali smo z glavo. Potem smo igrali odbojko. Nato smo pekli kostanje in klobase. Napičili smo jih na palice. Dobilimo pomarančni sok. Nato je babi šla domov. Najbolj mi je bilo všeč, da smo pekli klobase. Ni pa mi bilo všeč, da babi ni mogla preskakovati ovir.

Vita Novak, 2. c

Telovadil sem z babi Anko in dedijem Stankom. Igrali smo odbojko. Telovadili smo. Jedli smo kostanje.

Adam Školnik, 2. c

V šolo sta prišla moja babi Silva in dedi Honzi. Najbolj sta mi bila všeč poligon in odbojka, na koncu pa še kostanji. Babi in dedi sta se poslovila, mi pa smo šli v šolo in spat. Ko smo se zbudili, smo si dali tihi pozdrav in se šli učiti slovenščino. Pozabila sem povedati, da mi niso bile všeč klobase.

Taja Lorber, 2. c

V šolo sta prišla dedi Niko in babica Štefka. Z dedijem sva preskakovala ovire. Potem smo tekali slalom. Potem smo legli na blazino in žoge metali v koš. Šli smo po vseh štirih. Meni je bilo vse najbolj všeč. Zelo sem se imela »fajn«.

Hana Šoštar, 2. c

Babi Tilka je prišla telovadit v šolo. Preskakovala sva ovire. Metala sva žogo preko mreže. Pili smo breskov sok. Jedli smo klobase in kostanje.

David Žumer, 2. c

MOJE SANJSKO POTOVANJE

Bilo je lepo nedeljsko jutro. Ladja je počasi drsela po vodni gladini v smeri zahoda. Narava se je prebujala. Pluli smo med majhnimi otočki, nič večjimi od povprečne hiše. Ladjica je postopoma začela pristajati na enega od otokov.

Iz plovila sem skočil na vroč pesek med čudovite školjke. Ta otok je bil za razliko od ostalih kar velik. Z ladje je posadka prinesla šotore, ki smo jih kmalu za tem začeli postavljati pod gosta drevesa na otoku. Večerilo se je že in ladijski kuhar nam je pripravil posebno morskno večerjo. Po tem krasnem obroku smo se počasi odpravili spat. Sredi noči pa naenkrat zaslišim BUM in nato lomljenje vej nad sabo. V hipu sem bil buden, vzel sem svetilko, ki sem jo kupil v majhni trgovinici na prejšnjem otoku, in se odpravil raziskovat te čudne zvoke. Ko sem prišel okoli šotora, pa naenkrat name skoči nekakšna mala zverinica in začne panično kričati. Začel sem teči in zver, ki mi jo je malo prej uspelo spraviti z obraza, mi je urno sledila. Nisem vedel, kam tečem. Ampak ker je otok z vseh strani obdan z morjem, sem po nesreči pretekel ves otok in »čofnil« v morskno vodo. Uspelo mi je posvetiti v zverinico tik preden me je napadla. Ugotovil sem, da sem navadna reva in da sem bežal pred majhno opico, ki je med spanjem padla z drevesa in se nato prestrašila še mene. Ker pa to seveda še ni dovolj, sva z opico, namesto da bi bežala vsak v svojo smer, bežala v isto. Zato sem ubogi jaz seveda mislil, da me žival lovi. Ko je opica ob luči zagledala moj obraz, se ni več bala. Ljudi je namreč imela zelo rada, saj so v velikem številu prihajali na otok na obiske. Naslednje jutro, ko smo se začeli odpravljati z otoka, sem poiskal opico, ki sem ji prejšnjo noč povzročil toliko skrbi, in se poslovil od nje. Ladja je izplula iz pristanišča in počasi začela drseti po morskni gladini neznano kam.

Luka Gašparič, 8. a

SANJAM

Sanjam. Vsak človek sanja o nečem. Vsak bi rad nekaj postal, nekaj imel. Ampak to so le sanje, ki se ne uresničijo vedno. Tudi jaz sanjam. Sanjam, da bi postal vzgojitelj v vrtcu. Ampak to so le sanje, ki jih moram sam uresničiti. Moram se učiti in trdo delati. Moj cilj je, da sem sprejet v srednjo šolo ter jo opraviti z uspehom. Imam pa še druge sanje. Želim si vse najboljše za svojo družino. Res mi stojijo ob strani. In še v najslabših dneh me spodbujajo ter dajejo raznovrsten nasvete. Sanjam pa tudi, da bi imel družino. Otroka in ženo. Ampak za to še imam čas. Verjetno pa tako kot večina ljudi sanjam o denarju. Da bi imel sanjski avto, veliko hišo. Hrepenim po potovanjih. Želim si ogledati raznovrstne kraje sveta. Najbolj me mika, da bi si ogledal naravo ter spoznaval nove ljudi. Do uspehov pa ne prideš vedno sam. Zmeraj si obkrožen z drugimi ljudmi. Če ne z družino, pa s prijatelji. Kot mlad

MOJA SANJSKA ŠOLA

Nekega dne sem se zamislila in razmišljala sem o šoli, kakršna bi po moje morala biti šola. Imela sem kar nekaj zanimivih idej in predstavljala sem si sebe, kako sem preživela ta šolski dan. Vstala sem ob enajstih. Sonce je bilo že visoko na nebu in ptički so peli prelepe pesmi. Odšla sem k omari in poiskala oblačila. Oblekla sem se in se počasi odpravila na zajtrk. Za zajtrk sem pojedla kosmiče in odšla nazaj v posteljo. Usedla sem se nanjo in pritisnila na gumb ob steni. Takrat je postelja dobila volan in kolesa ter sem se odpeljala v šolo. Pred šolo je čakalo že veliko postelj. Zaklenila sem svojo posteljo in rdeča potka ob šoli se je spremenila v tekoči trak, ki je mene in torbo, ki je bila prazna, odpeljal v šolsko avlo. Tam sem se sezula, copat pa nisem obula, saj jih tudi ni bilo potrebno; tako pravi 10. pravilo naše šole. Stekla sem do učilnice, kar tudi ni bilo prepovedano, in v učilnici so se fantje igrali njihovo najljubšo igro – pretepanje, kar tudi ni bilo prepovedano. Punce pa so v kotu pri ogledalu delale selfije in se ličile in tako sem naredila tudi jaz. Ko je prišla gospa učiteljica, nam je prinesla bonbone in vsi smo sedli na svoja mesta. Pet minut pouka smo brali Harryja Potterja, preostali čas pa smo delali, kar smo hoteli. Potem smo šli na malico. Za malico je bila pica. Njami, in bili so zelo veliki kosji. Za malico smo imeli 1 uro časa, za tem pa smo imeli 15 minut športa, kjer smo delali kolesa in stoje pa mostove in druge gimnastične elemente. Sledila je 10-minutna glasbena umetnost, kjer smo peli ameriške oz. angleške hite. Napočil je čas za 5 ur mojega najljubšega predmeta – likovne vzgoje. Hvala bogu je bila matematika strogo prepovedana. Napočil je čas, da gremo domov. Stekla sem iz šole in se s posteljo odpeljala domov.

Ta dogodek, ki sem si ga izmislila, mi je bil zelo všeč in upam, da se bo to res zgodilo, pa četudi čez 10 let. Upam, da bom še kdaj razmišljala o tako razburljivih stvareh.

Nika Maroh, 6. a

moraš paziti, da ne zapadeš v napačno družbo. Zaradi nje se ti lahko podre prihodnost. Lahko zapadeš v droge, alkohol, ki pa vodi v težave. Ali pa boš zaradi drugih izbral pot, ki ti sploh ni všeč. Zaradi tega boš žalosten in nesrečen. Vsi vemo, da je malo pravih prijateljev, ampak tisti, ki so, pa so nekaj posebnega. Odrasli ljudje imajo seveda drugačen pogled na svet kot mladina. Tudi odrasli ljudje sanjajo ali hrepenijo po nečem. Eni po družini, drugi po denarju ali pa po službi. Še posebej odrasli ljudje se zavedajo, kaj pomeni služba v tem času in da službe ne ležijo po cestah. Zelo veliko jih ve, da bodo službe za mladino še težava. Vedo pa tudi, da časi niso rožnati in da današnje življenje ni povsod cvetoče polje. Seveda pa verjamejo, da se bodo mladi znašli v teh situacijah. Vsi ljudje se zavedamo, da lahko še kako sanjamo, ampak se vedno to ne bo uresničilo. Razen če res poskusiš in trdo delaš - ne za druge, ampak zase. Vid Kovačič, 9. b

MOJ DOMIŠLJIJSKI SVET

Želim si živeti v prečudovitem in čarobnem svetu. Moje sanje so, da bi prepotovala ves svet in si ogledala vse njegove lepote. Moj čarobni kraj ima gore, ki so iz sladkorne pene, drevesa iz raznih bonbonov in reke iz čokoladnega mleka. V svojo deželico bi povabila svoje prijatelje, družino in sorodnike. Hiše bi bile zgrajene iz piškotov. Moja deželica je res sladka. V njej se najdejo tudi številne živali. V tem svetu čas ne obstaja. Ljudje se tam nikoli ne postarajo in nikoli ne zbolijo. Vsi so veseli in srečni, otroci ne rabijo hoditi v šolo, starši pa ne v službo. V tem svetu ni sovraštva in vojn in tudi ne lačnih in ubogih. Ali veste, kaj se je zgodilo prejšnji teden? No, zgodilo se je to, da sem se s kolesom odpravila na izlet in nekako prišla do vesolja. Za sedmimi planeti našega osončja sem zagledala lepo, ampak čudno bitje. To bitje je bilo zelo prijazno in pametno. Imelo je štiri oči, štiri roke in tri noge. Njegovo telo je bilo v obliki hruške, imelo pa je največja usta, kadar koli sem jih videla. Bil je čisto sam, ni imel prijateljev in ne družine, zato sem ga povabila v svojo deželo, kjer je spoznal veliko ljudi. Bil je zelo srečen, ker je spoznal moje prijatelje. Živeti v tej deželi bi bilo res lepo, če bi obstajala. Ampak to so samo sanje.

Laura Predikaka, 6. a

SANJAM

Vsak ima svoje sanje. Vsak je kot otrok sanjal o nečem, kar si je vedno želel doseči oz. postati. To so bile sanje, ki jih je marsikdo v življenju uresničil, vendar pa jih je marsikdo izgubil. Tudi jaz imam svoje sanje in cilje. Želim postati vzgojiteljica. Veliko ljudi me je že povprašalo, zakaj ravno ta poklic. Vendar jaz vedno odgovorim, da imam rada otroke in da me otroci navdušujejo. Ta želja po tem, upam, da se mi uresniči. In da bom lahko srečna v življenju. Imam pa tudi veliko želja, katere si želim uresničiti. A za to se bom morala zelo potruditi, se učiti še več. Šola je težka, a da nekaj dosežeš, se je vredno potruditi. Nekateri odrasli menijo, da je šola najpomembnejša, drugi, da je najpomembnejša sreča, in tretji, da je najpomembnejši denar. Vsak človek ima svoje mnenje. Danes se ljudje premalo zavedamo, kako pomembne so nekatere vrednote v našem življenju. Nekateri se ne učijo dovolj, zaradi tega ne dobijo sanjske službe in se začnejo drogirati oz. mislijo, da so izgubili voljo do vsega, do življenja, do šole ... Starši vedno pravijo: "Če se boš učil, boš tudi znal." A kaj pravzaprav s tem mislijo? Želijo nam dopovedati, da življenje ni kot pravljica. Doživel boš padce in vzpone. A iz vsega se boš nekaj naučil. Ko boš padel, se poberi in pojdi naprej. Ko boš na vrhu, pa živi in delaj še več. Saj živiš le enkrat. In v tem življenju naredi, kar se da največ! Kar se pa tiče prihodnosti, bi naj naša delovna mesta prevzeli roboti. Takrat bo veliko ljudi ostalo brez služb in v veliko ljudeh bo ugasnila tista sreča. Sreča o svojih sanjah! A dokler se to ne zgodi, živi svoje sanje. Jaz verjamem v sanje. Šola je vir znanja, znanje je pomembno v življenju, življenje pa je le eno samo.

Za konec pa še pregovor: " Ne učimo se za šolo, ampak za življenje."

Tamara Kacjan, 9. b

Tekmovanje v pisanju pesmi

V sredo, 15. novembra, smo v šoli organizirali Šolski Maraton poezije. 48 učencev 6.–9. razreda je pesnilo o šoli in življenju v šoli.

Nastalo je veliko pesmi, vendar smo na koncu mentorice izbrale dve najboljši in ta učenca bosta zastopala našo šolo na državnem tekmovanju Maraton poezije, ki bo 7. februarja 2018. To sta Sanja Krajnc iz 8. a in Simon Žnider iz 9. b razreda. Pesmi si lahko preberete tudi vi.

Petra Žunko

Šolski spomini
Dnevi mladosti
minejo hitro,
a kaj ko spomini
na njih ostajajo tiho.

Čas,
ko sanjali bi iz dneva v dan,
zapušča naše misli,
pomika se turobno,
neznano kam.

Strah trepeta,
ko v šolo s torbo na ramenih,
razmišljamo in tuhtamo o stvareh,
ki ustvarjajo pogled na nova spoznanja.

Ideje,
ki kot signali
povzpnejo se do naše domišljije,
mi pa jih spremenimo v realnost.

Smeš otrok,
ki se razlega po hodnikih,
spominja nas na preteklost, na otroštvo,
na rožo, ki enkrat zacveti,
in na luč, ki kot mogočna sila za zmeraj ostane.

Sanja Krajnc, 8. a

Devet let že?
Pred devetimi leti na to pot sem se podal
in do danes ovire uspešno premagoval.
Ko zdaj pogledam nazaj,
vidim svoj pravi položaj.
Vsako jutro se zbudim,
v novi dogodivščini se prebudim.
To rutina moja je,
lahko ji rečem življenje.
Pridem v šolo,
začnem s poukom,
povežem se s svojim sluhom.
Informacije v glavi kar letijo
in se s spominom spoprijateljijo.
A zbranost padati začne,
saj kar naenkrat brezveze meni je.
Vse se mi zdi nonsensna literatura
in ves čas gledam, koliko je ura.
Za piko na i pa še hormoni znorijo
in informacije mimo mene odletijo.
nato pa pridem domov – v drug svet,
ki ni niti malo podoben prejšnjemu,
ki je za znoret.
A to je moje življenje.
Dolgčasa ne poznam,
saj sem z dogodivščino obdan.
Upam le, da ostane tako
kot je do zdaj bilo –
SVETOVNO! Simon Žnider, 9. b

7. Mlada pesniška olimpijada

30. 11. 2017 se je zaključil natečaj 7. Mlade pesniške olimpijade s temo JAZ SEM JAZ, TI SI TI ..., ki so ga razpisali JSKD OI Dravograd in Klub koroških študentov v sodelovanju z Javnim zavodom Dravit in ZKD.

Natečaj je bil namenjen promociji poezije in širjenju literarne kulture med osnovnošolci ter predstavitvi poezije mladih širši javnosti. Tudi učenci naše šole so sodelovali na tem natečaju in izmed 114 pesmi iz 19 slovenskih osnovnih šol sta nagradi prejela tudi naša učenca. To sta ELIZABETA LIZA MURŠEC, 4. A; mentorica Breda Križan, ki je v prvi kategoriji učencev od 2. do 4. razreda prejela 3. nagrado; ter LOVRO VALENKO, 8. B; mentorica Sonja Lenarčič, ki je v kategorijo učencev od 5. do 9. razreda prejel priznanje za pesem, ki se sicer ni uvrstila med tri najboljše, a je po kvaliteti pozitivno izstopala. Podelitev nagrad bo v soboto, 11. 11. 2017, v Dvorcu Bukovje – Dravograd. Iskrene čestitke!

Mentorici

JAZ SEM JAZ, TI SI TI

Glej, vsi po svetu smo drugačni!
A zato nismo grdi spački.
Vsak od nas drugačen je,
zato drugih žalil ne!

Kaj če vsi enaki bi bili?
Bi nam to bilo všeč?
Jaz sem le eden na svetu,
na celem širnem tem planetu.

Prav tako si ti ...
Edinstvena oseba,
ki se tega ne zaveda
in se ti to zdi beda.

Priznajmo si:
vsi žalimo ljudi.
Pač takšni smo vsi.
Pa kaj če oseba smrdi?

Naj bo majhna in debela
ali pa preveč bela.
Naj bo suha in velika,
po vsem telesu raznolika.

Najprej pred svojim pragom pometi!
Drugih ne ocenjuj,
raje jih spoštuj.
Brzdaj se! Čuj!

Vsi počnemo napake.
Popravimo, negativno misel ustavimo!
Ni pomembno, od kod kdo prihaja,
pomembno je, kar se v glavah dogaja.

Lovro Velenko, 8. b

JAZ SEM JAZ IN TI SI TI

Jaz sem jaz
in ti si ti,
vsak po svoje
živi.

Ko pogledam
te v oči,
se mi zazdi,
da nisi podoben mi.

Jaz bela sem
in ti črn si,
vsak v pravljici
junaka lovi.

Bodi ti in
jaz bom jaz.
Ne sledi mi!

Jaz sem jaz
in ti si ti,
življenje se
naj ne spremeni.

Ta svet naj
takšen živi,
skupaj igramo
lahko se vsi.

Elizabeta Liza Muršec, 4. a

Zgodba o smetnjaku

Uf, kako me boli trebuh! Se je pritoževal smetnjak na sosednji ulici. Odprl je pokrov in iz sebe vzel plastenko. Saj sem vedel! Jaz sem smetnjak za PAPIR! Mar še ni nihče slišal za besedo LOČEVANJE? Plastenke je dal na stran. Nekega dne je nekdo v smetnjak za papir ponovno vrgel plastenko, ne da bi se zavedal, da je to smetnjak za papir. Smetnjak je spet naredil isto potezo. Iz sebe je vzel plastenko, le da je ni dal na stran, ampak jo je vrgel v stran. Naslednji dan je ob smetnjaku stala tabla z napisom PAPIR. In to kar na veliko. Od zdaj naprej ni nihče več metal napačnih odpadkov v smetnjak za PAPIR.

Tija Tamše, 5. a, OŠ Kidričevo

V petek, 6. 10. 2017, smo izvedli športni dan – orientacijski pohod z dejavnostmi. Učencem in učiteljem OŠ Kidričevo s podružnico Lovrenc so se pridružili učenci in učitelji OŠ Cirkovce. Vsak učenec je sodeloval v dveh izmed šestih delavnic: glasbena, likovna, plesna, naravoslovna, literarna in zgodovinska delavnica.

Delavnice so se odvijale na prostem in na različnih mestih naše občine. Vsi sodelujoči so v dar prejeli majice v barvi posamezne skupine in tako smo skupaj ustvarili mavrični preplet. Tako so se prepletale rdeča, oranžna, rumena, zelena, modra in vijolična barva. Učenci 1. triade so dejavnosti izvajali na travnatih površinah NK Aluminij. Po končanih delavnicah smo se v Parku mladosti udeležili osrednjega dogodka. G. župan Anton Leskovar je namreč podpisal listino o prejemu naziva »Kidričevo – otrokom prijazno UNICEF-OVO mesto«. Na zaključni prireditvi se je vsaka delavnica na kratko predstavila. Dan je bil zelo barvit in ustvarjalen, k prijetnemu vzdušju pa je pripomoglo tudi vreme, saj nas je grela toplo sonce.

Nia Bauman (7. b),
Kaja Muršec in Tina Aubej (8. a)
(Šolsko novinarstvo)

Ujemimo mavrico

Bil je lep sončen in topel četrtek, ko smo imeli učenci osnovne šole Cirkovce, Kidričevo in podružnične šole Lovrenc tehniški dan. Odšli smo v Kidričevo.

Pouk ni potekal po urah, saj nismo imeli običajnega pouka. Ob enajst in petnajst minut smo se učenci zbrali na transformatorski postaji v Cirkovcah. Oblekli smo si majice različnih barv, saj smo se razdelili v skupine. Ob pol dvanajstih smo učenci OŠ Cirkovce odšli na železniško postajo, kjer nas je pričakal vlak, s katerim smo se odpravili v Kidričevo. Po kratki vožnji smo prispeli v Kidričevo. Ko smo prispeli, smo se razdelili v skupine, saj smo imeli tudi različne delavnice. Naša oziroma zgodovinska delavnica se je najprej sprehodila po Kidričevem, kjer smo izvedeli veliko novih in poučnih stvari, med drugim tudi, da se naselje Kidričevo imenuje po Borisu Kidriču. Na koncu delavnice smo se sprehodili po Ruskem pokopališču. Tam mi je bilo tudi malo dolgočasno. Po koncu delavnice smo se zamenjali z literarno delavnico, kjer mi na začetku ni bilo zanimivo, saj smo morali napisati pesem. Po koncu te delavnice smo se odpravili v park Mladosti, kjer je bila prireditev in proslava, saj je Kidričevo prejelo naziv Otrokom prijazno Unicefovo mesto. Proslava je trajala okoli eno uro. Po proslavi mi je bilo neprijetno, saj nisem našel mame. Po nekaj minutah sem le našel mamo. Bilo mi je zelo všeč, saj smo se družili z učenci drugih šol. Upam, da bom še kdaj doživel tak dan.

Anže Kvas, 5. a

MAVRICA DO ULIC

Ko mavrica posveti,
se dotakne ulic.
Otroci se smejiijo,
srečo prinese med ljudi.

Mladost posveti
čez žarke šola zapleše
vsi postanejo prijazni
Otroci sodelujejo

Sočutje obriše vse rane
Prijatelji si pomagajo
Ves hrup utihne in
Se spremeni v mir
Vsak par pristane skupa
Lara Trčko, 5.a
OŠ Cirkovce

KIDRIČEVO

Kidričevo je manjše kot mesto
in večje kot vas,
a ogromno za nas.

Kaj to naselje je,
marsikdo ne ve,
raje vprašajte
kot da čakate.

Tu Talum stoji,
rdeč Aluminij živi
ter zgodovina bedi.

Gal Žunko 5. a
OŠ Cirkovce

UNICEF

12.10. 2017 sem se zjutraj, ob 8. uri, zbudila in si naredila zajtrk. Ko je bila ura 10.45, sem se odpravila v šolo. Nato smo v šoli imeli kosilo. Po kosilu smo se odpravili ven in čakali na avtobus, da nas odpelje v Kidričevo na delavnice: Kidričevo – Otrokom prijazno UNICEF-ovo mesto. S sošolci smo bili razdeljeni v različne skupine. Avtobusa ni bilo, zato smo se lahko še nekaj časa igrali. Avtobus je literarno skupino odložil pri tovarni Talum, skupino za zgodovino pa pri gradu oz. občini, glasbeno in likovno skupino pa pri šoli. Jaz sem bila pri zgodovini in vodila nas je gospa učiteljica Jana. Opravili smo se na pohod in se pri vsaki opisni tabli ustavili. Učiteljica nam je razložila, kako je bilo v času druge svetovne vojne, in sicer kakšne so bile bolnišnice, da so bile tudi ženske medicinske sestre, da je bilo včasih v Kidričevem kopališču ... Nato smo se odpravili na pokopališče, kjer smo videli grobove pokopanih vojakov iz druge svetovne vojne, ogledali smo si kapelico. Raztegnili smo si klopce in narisati smo morali kar smo videli. Končane risbe smo oddali učiteljici. Pripeljali so nam malico, ki smo jo v miru pojedli. Odpravili smo se do tovarne Talum, kjer smo se zamenjali z literarno skupino, kjer smo morali tri ure pisati pesmice. Jaz sem napisala dve pesmici. Učitelji sta na koncu izbrali štiri najboljše in tisti učenci so morali potem nastopati na prireditvi. Skupaj z literarno skupino smo se odpravili v Park mladosti. Ko smo prišli, smo se postavili po barvah in prikazali mavrico. Župan in predstavnik Unicefa sta podpisala pogodbo in od tedaj naprej je občina Kidričevo včlanjena kot petnajsti kraj v Zaščito otroka UNICEF. Vse skupine so predstavile, kaj so počele. Na koncu so prvi, drugi in tretji razredi nekaj zaplesali in zapeli. Ko je bilo prireditve konec, smo se lahko odpeljali domov z avtobusom ali pa so po nas prišli starši.

Valentina Turk, 5. c
Lovrenc na Dr. polju
Mentorica: Andreja Emeršič

12. 10. 2017 je občina Kidričevo postala Unicefovo, otrokom prijazno mesto. Ponosni smo na ta laskavi naslov.

Odvijale so se delavnice otrok in ob zaključku dejavnosti je sledila prireditev z naslovom Mavrični preplet. Literarna delavnica je potekala v dveh skupinah pred tovarno Talum, kjer smo pesnili skupaj z OŠ Cirkovce na temo Mavrična poezija. Pet najboljših pesmi so avtorji prebrali na prireditvi. Nastale so čudovite pesnitve o miru, prijateljstvu, ljubezni, mavrici ... in izbor vam predstavljamo tukaj.

Mentorice: Jasna Medved, Petra Žunko in Sonja Lenarčič

MAVRICA

Med prazno modrino
in vetrom temačnih gozdov
se v spektru lomljenja kapljic
odvija preplet svetlobe
kot "frnikule" v očeh čudežnih sil.

V očeh neznanih obrazov
prelije se solza oblakov
in čez sij svetlobe se kot najmočnejša čarovnija
prikaže kot utrinek veselja v najmanjšem delu neznanih
čudes.

Mavrica je kot prah v kupu različnosti,
izraža prav vsak odtonek barve, ljudi in neznanih svetov,
ki bi morali biti še odkriti.

Govori nam,
da moramo, še preden bo prepozno,
odkriti, razumeti ter živeti svet
in spoštovati na njem prav vsako živo bitje,
ki je našlo prostor v sožitju.

Sanja Krajnc, 8. a

MAVRICA

Mavrica je kot pravljica,
kjer se barve prepletajo
in slabo voljo pometajo.

Vsaka barva toploto oddaja,
jo po polju razdaja
in ljudem prodaja.

Brez mavrice nebo
preveč temačno bi bilo
in žalostno zelo.

Ljudje vsi bi bili jezni
in brez ljubezni.

Katarina Vidovič, 8. b

MLADOST

Mladost je lepa,
polna sreče, veselja
in hrepenenja.
Je polna doživetij
in tukaj ni trpljenja.

Domen Zajšek, 9. a

MAVRICA

Kot mavrica smo.
Mir, veselje in srečo
prinašamo vsi.

Sara Pišek, 8. a

MAVRICA

Sredi modrine neba
se mavrica lesketa.

Ko na nebu mavrica zasije,
nas veselje oblije.

Sreča in veselje.
Mavrica izpolni skrite želje.

Mavrične barve so polne poezije,
ki se čez nebo razlije.

Mavrica je čarovnija,
polna čudes – kot magija.

Eva Žunkovič, 8. b

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa, velika,
srmežljiva ...
Lahko je kemija,
ki v človeku se zvija.

Ko si zaljubljen,
se ti vrti
in ves svet se ti smeji.

Če ljubezen v sebi imaš,
lahko si vesel
in vriskaš naglas.

Nela Nahberger, 8. a

SREČA

Sreča je tvoja.
Je vrednota človeka.
Izkoristi jo.

Nika Kokol, 9. b

SREČA

Sreča je srečna
in jo delimo.
Jaz srečo imam
in jo prijateljem dam.
Srečo imam,
ker dobre starše imam.

Taš Krajnc, 6. b

MAVRICA

Mavrica ima veliko pisanih barv,
ki prihajajo iz zlata
v veliko nebo.

Mavrica ima veliko barv,
ki so velike
kot rdeče pike.

Če želiš videti mavrico,
moraš najti kraj –
kot zmaj.

Marko Pišek, 5. a

KAJ JE LJUBEZEN

Ljubezen je stvar,
ki se kar zgodi.

Ljubezen je tista,
ki se je vsak boji.

To je stvar,
ki se zgodi le enkrat.
Ne izpusti je.

Saj resnično ni lahko
biti sam za vse.

O ljubezen, si prelepa!
Vsakič znova presenetiš me.

O ljubezen, ti prelepa!
Nikdar se ne skriješ – ne.

Tobija Lakič, 4. a

MAVRICA

Čudovita je ta naša mavrica.
Je kot kakšna pravljica.
Ko na nebu lebdi,
se vsak veseli.

Pisana in čudovita,
z barvami prekrita,
včasih za oblaki skrita,
včasih na nebu valovita.

Ali je na koncu nje zaklad?
Ali samo prepad?
Kar je na koncu nje,
še nobeden ne ve.

Tilen Eberhart, 9. b

MLADOST

Lepo obdobje,
polno zabavnih stvari,
ampak večno ni.

Vid Kovačič, 9. b

SREČA

Sreča je vedno najlepše zdravilo,
ker sreča polepša življenje za vedno.
Ko se nasmehneš,
polepšaš mi dan.
Jaz bi rad, da sreča je večna.
Ampak to ni mogoče.

Neo Ciglar, 4. b

SREČA

Sreča je čas,
ki ga deliš s tistim,
ki ga poznaš.

Z njo se rad igraš
in jo rad imaš.

Ko sončni žarek pridrvi,
sreča prihiti.

Srečo včasih delimo,
drugič pa obdržimo.

Zoja Kaučević, 4. a

MAVRICA

Mogočna in lepa.
A minljiva; če si pravočasen, lahko
V vreči najdeš zlato.
Res na koncu mavrice je zaklad?
In kako pridem tja?
Cesta, ki vodi me do mavrice,
Izpeljana je po tistem hribu.

MLADOST

Prijatelji so mavrica,
ki sveti tudi v temi.
Ljubezen je kot pravljica,
tudi, ko ni luči.

Mladost je pisana
kot moja pesmica.
Sreča je pikapolonica,
rdeča kot barvica.

HAIKU

Kaj je pisano,
na nebu izrisano?
To je mavrica.

Sonja Topolovec, 9. a

MAMA

Sreča je sveča,
ki nikdar ne ugasne.
V ljubezni zaspim,
v svoj mir se spustim.
Ko kazen občutim,
se slabo počutim.
Želiš si,
da vedno s teboj bi živela,
te rada imela, te objela
in te razumela.
Mama vedno je le ena,
zamenjati je ne more druga.
Nobena.

Neja Vogrinc, 5. a

Oktober 2017 v OPB

V mesecu oktobru smo se v podaljšanem bivanju v Kidričevem posvetili temi jesen. Na začetku meseca smo slikali na temo vinograd in sadovnjak. Odšli smo v gozd in nabrali storže, palice, kostanje in lubje. Izdelali smo si veliko izdelkov. Začeli smo z mobilom iz visečih storžev, na travniku smo pridno nabirali liste in si izdelali gozdne vile, lubje smo odeli v raznobarne vzorce s pomočjo tempera barv. Proti koncu meseca, ko se je bližala noč čarovnic, si je vsak učenec izdelal netopirja, duhca in bučo iz papirja. Najbolj smo bili navdušeni nad pravo poljsko bučo, saj smo jo spremenili v laterno in pri tem neznansko uživali. Sami smo jo izrezali in strebili. Semena smo sušili na okenski polici in jih z užitkom poskusili. Pri vseh opravilih smo se zelo zabavali.

*Učenci OPB 1.–5. r. OŠ Kidričevo
Mentorica: Tina Emeršič*

November 2017 v OPB

November je bil za nas poseben mesec, saj smo se v podaljšanem bivanju v Kidričevem ukvarjali z ločevanjem odpadkov. Na začetku meseca smo se učenci preizkusili v ločevanju papirja, embalaže, bioloških odpadkov, stekla in ostalih odpadkov. Najprej smo si pripravili in okrasili koše za različne odpadke. S pomočjo konkretnega materiala in miselnega vzorca smo razvrščali različne odpadke. Na začetku so nam odpadki povzročali težave, ampak na koncu smo bili vsi uspešni.

Učenci OPB 1.–5. r. OŠ Kidričevo

Ogled posestva na Turniščah

V četrtek, 5. 10. 2017, smo imeli učenci OŠ Kidričevo naravoslovni dan. Šestošolci smo se odpravili na Turnišče, kjer smo si ogledali posest Biotehniške šole Ptuj.

Prijazni učiteljici sta nas popeljali na voden ogled rastlinjakov, živali, vrtov, kmetijske mehanizacije, gradu, sprehodili pa smo se tudi po gozdni učni poti. Spoznali smo več tipov vrtov, in sicer od zelenjavnega do zeliščnega, posebnost pa sta angleški in francoski vrt. Od živali so nam bili najbolj všeč konji, družina koz, oslički, dva prašiča, muce, pes, veverice in pegasta sova. Po ogledu in božanju živali nam je inštruktorica jahanja predstavila konja, ki je prišel iz Lipice, in konjeniško opremo. Na žalost se nismo smeli peljati s traktorjem, ker so delavci šole in dijaki v sadovnjaku obirali jabolka. Je pa bil na posestvu še en traktor, katerega smo si lahko ogledali. Zraven traktorja so našo pozornost pritegnili še traktorska kosilnica, prikolica, dve sejalnici, škroplilnica, prikolica za prevažanje konjev, trosilec za umetno gnojilo, trosilec za prah ... Posebnost na šolskem posestvu je hrast. Da smo izmerili njegov obseg, ga je moralo zaobjeti 11 fantov. Uživali pa smo v opazovanju tudi drugih dreves, ki so občudovanja vredna. Po prihodu v šolo smo še podpisali ekolistino in se s tem zaobvezali, da bomo ravnali v skladu z naravo in cilji ekolistine. Prav tako pa bomo brali leposlovne in poučne knjige z ekološko tematiko in tako imeli možnost osvojiti ekološko bralno značko.

Lana Serdinšek in Nazar Zinchenko, 6. a

Prvošolčki iz OŠ Cirkovce na drsališču

V sredo, 29. 11. 2017, smo se učenci prvega razreda OŠ Cirkovce odpravili v Kidričevo na drsališče. Tam nas je že čakala gospa Helena Gornjak, učiteljica drsanja.

Z malo pomoči naših učiteljic smo se hitro preobuli v drsalke, oblekli tople kombinezone, rokavice in si nadeli čelade. Gospa Helena nam je pripravila nekaj vaj in iger, da je drsanje postalo vse lažje. Uživali smo tudi v izjemnem drsanju, ki ga nam je pokazala. Čas na ledu je prehitro minil. Z nasmeški polno doživetega dne smo se odpravili proti Cirkovcam in si obljubili, da se na drsališče še vrnemo.

Učenci 1. razreda z učiteljicama Katjo in Matejo

Slastni želodi

Jesen nam prinaša polno radosti in lepote. Drevesa odvržejo svoje plodove in pisano obarvane liste. V skupini Delfini smo se tako odločili, da bomo to jesensko radost prenesli v igralnico in naredili slastne ŽELODE.

Vzgojiteljci in otroci smo si naredili vsak svojo »kuharsko kapo«, narejeno iz tršega papirja, in predpasnik ter za kratek čas vsi skupaj postali čisto pravi kuharji. To je pri otrocih vzbudilo veliko veselja. Skupaj smo pregledali recept za pripravo ŽELODOV in se pogovorili, katere sestavine in »potrebščine« potrebujemo. Odpravili smo se v kuhinjo, kjer nam je kuharica Majda najprej prisluhnila, kaj bomo počeli in kaj potrebujemo. Prijazno nam je poiskala in izročila vse, kar smo potrebovali. Lepo smo se zahvalili in se polni pričakovanj vrnili v igralnico, kjer smo ta-

koj pričeli z delom. Najprej smo kekse dali v vrečko in jih zdrobili z valjarjem. Vsak je dobil priložnost in se z valjarjem »sprehodil po njih«. V skledo smo dali kokosovo moko, čokolado v prahu, sladkor v prahu, iztisnjen sok pomaranč, zdrobljene kekse in stopljeno maslo. Vse sestavine smo s kuhlalnico zmešali v malo bolj trdo testo. Nato si je vsak otrok vzel malo testa, naredil svoj želod in zgornji del želoda povaljal v zdrobljenih keksih. Nato je dodal še bobi palčko za pecelj. Tako smo nadaljevali, dokler ni zmanjkalo testa. Pri otrocih je bilo čutiti pravo veselje in navdušenje.

Ko smo porabili testo in so bili želodi narejeni, smo jih zelo hitro pospravili v svoje želodčke. Med sladkanjem je bilo med otroki slišati: »Mmm, kako so dobri.« Ja, res je, tako so bili dobri, da smo pojedli vse do zadnjega »želoda«.

Ta dan je bil v naši skupini malo drugačen. Želiva, da se ta jesenska radost in vonj po slastnih želodih preneseta v vaše domove. Zato bova ta recept delili z vami. Midve sva zelo uživali in verjameva, da boste tudi vi.

Pa DOBER TEK!

Monika Horvat

RECEPT

Potrebujemo:

- 20 dag maslenih piškotov
- 10 dag sladkorja v prahu
- 10 dag kokosove moke
- 10 dag čokolade v prahu
- 25 dag masla
- 4 žlice pomarančnega soka
- slane palčke ali preste

PRIPRAVA:

Piškote zmeljemo ali zdrobimo. Petino zdrobljenih piškotov shranimo, ostali količini pa dodamo sladkor v prahu, kokosovo moko in čokolado v prahu ter premešamo. Prelijemo s stopljenim maslom in pomarančnim sokom ter dobro pregnetemo. Iz mase oblikujemo kroglice oz. želode. Del želoda povaljamo v preostanku zdrobljenih piškotov, tako da dobimo želodove kapice. Pecilje ustvarimo iz nalomljenih palčk ali prest.

Tetka Jesen v vrtcu Cirkovce

V petek, 22. septembra 2017, smo bili v vrtcu Cirkovce deležni prav posebnega obiska. K nam je namreč prišla prava pravcata tetka Jesen. Najprej je močno zaropotalo, da smo se obiska kar malo ustrašili, vendar smo kmalu spoznali prav prijazno tetko Jesen.

Za seboj je z rjavim dežnikom vlekla polno košaro jesenskih dobrot. Tako nam je predstavila jesensko sadje in zelenjavo. Nagajivi škratek pa ji je na dno košare položil tudi banano, za katero smo se vsi strinjali, da ne sodi zraven. Nato nam je prijazna gospa povedala pravljico o razbiti buči in nam razdelila jesenske pobarvanke. Vsaki skupini posebej je podarila zvrhano posodo sočnega jesenskega sadja, ki nam je tokrat še posebej teknilo. Sledilo je še skupinsko fotografiranje in že smo se morali posloviti, saj je tetka morala obiskati še druge vrtce.

Ostali so le zvrhan kup sadja in prijetni spomini na prijazno tetko Jesen, ki nas naslednje leto nekje v tem času prav gotovo znova obišče.

Katja Vodošek, vzgojiteljica

Aktivnosti ob tednu otroka

V tednu od 2. do 6. oktobra 2017 smo v 1. triadi OŠ Cirkovce izvajali aktivnosti ob tednu otroka. Za naše učence smo učiteljice vsak dan pripravile aktivnosti, ki so se jih učenci z veseljem udeleževali in v njih sodelovali. Posebna ugodnost v tem tednu je bil dogovor, da smo vsem učencem odpovedali in prepovedali domače naloge.

V ponedeljek smo na sončen dan s seboj vzeli krede in se po krajšem sprehodu ustavili v središču Cirkovc ter tla okrasili z domiselnimi barvnimi vzorci. V torek smo rekreativni odmor preživeli v telovadnici, kjer smo skakali gumitvist in se skupaj igrali med dvema ognjema. Po 20-minutnem gibanju smo se zadovoljni odpravili nazaj med šolske klopi.

V sredo smo naše učilnice spremenili v čisto pravi kino. Ogledali smo si otroški animirani film, zraven smo jedli kokice in se imeli nadvse fino. Med četrtkovim glavnim odmorom smo se odpravili na kratek rekreativni pohod. Najboljši del dneva v šoli pa je bil, ko so nam učiteljice spekle

palačinke, ki smo si jih sami namazali z lešnikovim namazom ali marmelado. Zaradi nestanovitnega vremena smo morali v petek odpovedati športni dan v Kidričevem. Ker pa je sonce vseeno pokukalo izza oblakov, smo imeli kosanje piknik. Naš hišnik Janez je spekel kosanje za vse učence 1. triade. S polnimi trebuški smo še malo brcali žogo in se igrali na igralih. Učenci so ugotovili, da je biti otrok res super, saj so lahko praznovali kar cel teden!

Vesna Černjak, razredničarka 3. a

Teden otroka v vrtcu Cirkovce

Vsako leto je v začetku meseca oktobra prvi teden posvečen otrokom. Tokrat se je osrednja tema tedna otroka glasila Povabimo sonce v vrtec. V našem vrtcu se je tako zvrstila kopica različnih dejavnosti, ki so otrokom kot sonce na nebu polepšale dan.

Tako smo ponedeljek pričeli z lutkovno predstavo Sovica Pika v izvedbi vzgojiteljic. Predstava je govorila o majhni sovici, ki ji je bilo doma neznansko dolgčas, zato se je odločila, da si najde prijatelje. Ko se je tako potepala po gozdu in srečala živali, s katerimi ni šlo prijateljovati, je nato prijatelje, veselje in zabavo našla in se odločila, da bo tja zahajala prav vsak dan.

Torek je bil posvečen krompirju. Medtem ko so mlajši otroci krompir le opazovali in ga kotalili, so se starejši pomerili v likovnem snovanju. Iz njega smo namreč naredili pečatnike, ki so jih otroci nato odtiskovali in ustvarjali različne vzorce. Najstarejši pa so s krompirjem kiparili in tako ustvarili živahne kipe tako živali kot tudi ljudi.

Sreda je bila namenjena peki peciva iz bučnic. Otroci iz skupine Vijolice so pripravili okusno bučno rulado s kislom smetano, otroci iz skupine Tulipani pa so spekli hrustljave bučne piškote. Mlajši so se medtem pomerili v trebljanju buč in ustvarjanju »piškotkov« iz plastelina.

V četrtek smo si privoščili čisto pravi kino. Izdelali smo vstopnice, jih pokazali vratarju ter si nato v skupnem prostoru vrtca

ogledali risani film Gasilec Samo in se ob tem razvajali s slanimi kolicami.

Petek pa je bil namenjen igri z odpadnim materialom. Vzgojiteljice smo otrokom pripravile različne poligone, šotore in materiale ter sprva začudene in nejeverne pogledale otrok, ki so pričakovali običajne

igračke, spremenile v živahno igro, ki jih prav gotovo ni pustila ravnodušnih. Tako se je končal teden otroka, ki je otrokom ostal v lepem spominu, vzgojiteljice pa že snujemo nove dogodivščine za naše najmlajše.

Katja Vodošek, vzgojiteljica

Mladi vrtnarji na OŠ Cirkovce

Pri vrtnarskem krožku smo to jesen opravili veliko dela. Najprej smo skopali krompir. Okopavali smo grede in odstranjevali plevel. Porezali smo suha stebela. Veseli smo bili, da so nam na kompostu med počitnicami zrastle tri debele muškatne buče.

Bili pa smo tudi kuharji. V gospodinjski učilnici smo si pripravili odlično pojedino. Skuhali smo si bučkin golaž in zeliščni krompir. Jed je bila odlična, še najbolj zato, ker smo jo pripravili sami, vse potrebno, tudi zelišča, pa pridelali na vrtu. Vsak je domov odnesel četrtno buče. Doma so učenci ob pomoči mamic skuhalo juho, pire in golaž. Starši so povedali, da so naše buče res okusne in da so semena posušili za drugo leto, da jih bodo doma lahko posadili. Na vrtu je vedno drugače in zanimivo. Veliko dela imamo s polži, lazarji, strunami, in pikapolonicami. Tokrat se nam je v mizo z dviznim pokrovom, kamor pospravljamo orodje in pridelke, naselila lačna miška in nam obgrizla dva krompirja. Naredila je veliko rogov, načela pa ne tudi vrečo z zemljo in pojedla semena redkvice.

Vrtičkarji Blaž, Tilen, Katarina, Tadej, Andraž, Gašper in Anej iz 3. b razreda

Karitas se začne pri oltarju

Pripoved o ubogi vdovi je ravno pravšnja, da se pričnemo zavedati, da smo v ljubezni vsi reveži. Da imamo vsi le malo, le »dva uboga novčiča«, le pet hlebov in dve ribi, ki nikakor ne morejo nahraniti lakote ljudi našega sveta. Kajti človek resnično potrebuje veliko. Veliko več, kot imamo. Vsak od nas pa ima le svoj drobn objem, le svoje revne roke. Nič drugega.

Najprej se mora zavedati, da je on sam tisti, ki prvi potrebuje ljubezen, ker ima resnično prazne roke. Ker ne more ljubiti prav, če ne ve, da je njegova ljubezen nepopolna, dokler je ne napolni Gospodova ljubezen. Zato se naša ljubezen, naša karitas, začne pri oltarju, kjer se učimo, kako imeti rad. Koliko prizadetih in trpečih se ponovno odpre za življenje, ko odkrijejo, da so ljubljani, da jih nekdo posluša, jim pomaga in še več ... koliko ljubezni lahko privre iz srca za en sam nasmeh. Prijazne besede, toplega nasmeha pa se še posebej razveselijo naši starejši župljani, ki jih je kar precej med nami. Kako se jim zaiskrjajo oči, ko jih obiščemo ob njihovem jubileju. Včasih kar ne morejo verjeti, da se nekdo še spomni nanje, da ima čas zanje, za klepet z njimi. Imajo veliko življenjskih

izkušenj, znanja, ki bi ga radi delili z drugimi, samo prisluhni jim je treba, posedeti z njimi in se z njimi tudi nasmejati. Da pa jim še posebej popestrimo njihov dan, jih vsako leto ob koncu poletja povabimo na srečanje starejših. Tako smo tudi letos člani Župnijske karitas pripravili srečanje v domu ostarelih v Kidričevem 16. septembra ob 15. uri. Žal nam je zagodlo deževno vreme, tako da se nekateri niso mogli udeležiti srečanja. Vendar smo se spomnili vseh njih in tudi vseh, ki so našli svoj mir v božjem kraljestvu, pri sv. maši, ki jo je daroval pater Janez Kurbus s Ptujске Gore ob somaševanju Karla Pavliča, župnika iz Lovrenca na Dravskem polju, in domačega župnika Antona Pačnika z ministranti. Pater Janez je v svoji pridigi vzpodbujal z besedami: »Starost ni samo

tego, ampak božji dar, katerega pa mnogi niso deležni, zato se veselimo vsakega novega dne, ki nam je še dodeljen, čeprav s težavo in bolečino.« Mašo je popestril cerkveni pevski zbor pod vodstvom Doroteje Terbovšek, kateremu so se pridružili lepi ubrani glasovi domskih stanovalcev. Posebej lepo so pa izzveneli angelski glasovi cerkvenega otroškega pevskega zbora, ki je še posebej raznežil srca. Da lažje premagujemo bolečine, ki nas bremenijo in težijo, da nam olajšajo pot, smo na koncu maše prejeli maziljenje. Po maši je sledilo veselo druženje, kjer se je razlegala pesem, ki so se ji pridružili vsi. Starejši so se pomešali drug z drugim in poklepetali med seboj ter obujali spomine. Ker je v domu med stanovalci veliko domačinov in znancev, ni zmanjkalo besed. Ob dobri in okusni hrani, ki so nam jo pripravili v restavraciji Pan, pijači in pesmi ter smehu je čas prehitro minil. Upam in želim, da se drugo leto zopet srečamo v istem ali celo večjem številu. Zahvalila bi se predvsem vodstvu doma upokojencev, da nam omogoča to srečanje, njihovim potrpežljivim in skrbnim delavkam, ki so nam pomagale pripraviti srečanje in tudi z vozički pripeljale stanovalce, kakor tudi gospe Zofiji Holc, ki je pripravila vse za potek svete maše. Posebej se zahvaljujem gospodu Pignarju, saj nam vsako leto priskoči na pomoč z okusno pripravljeno hrano iz restavracije Pan. Naj končam z mislijo Simona Gregorčiča: »Za vse je svet dovolj bogat in srečni vsi bi bili, ko kruh delil bi z bratom brat s prav srčnimi čutili.«

Vida Komljenovič

Dan veselega veroučenca

V petek, 29. 9. 2017, smo v cerkvi Sv. družine v Kidričevem praznovali DAN VESELEGA VEROUČENCA. Za začetek veroučnega leta se nas je zbralo okrog 40 veroučencev naše župnije. Ponovno so bili z nami animatorji Rekreacijsko-ustvarjalnega društva Eleja, brata Malek.

Poskrbeli so za pester program. Ob začetku programa je gospod župnik Anton Pačnik zbral vse otroke, zmolili smo molitev ter povedali, kaj se bo odvijalo skozi popoldne. Animatorji so nam pripravili iskanje skritega zaklada na temo verouka. Otroci so lepo sodelovali in dobro odgovorili na vsa vprašanja. Ob zadnji postaji smo skupaj z Vitom Mlinaričem ob zvoku kitare zapeli nekaj pesmi. Nato se je začela animacija z napihljivim igralom, na katerem so otroci zelo uživali. Prav tako so imeli na voljo športne igre (badminton, odbojko, nogomet, hokej), vožnjo s plazma avtki in ustvarjalnice. Za najmlajše so pripravili igralni kotiček. Vsak obiskovalec je dobil še sladkorno peno, ki so se je zelo razveselili, in reklamni material trgovine Pikapolonica (krona, pobarvanke in igro spomin). Veroučenci so si lahko poslikali obraz. Karitas, ministranti in pevci naše župnije so pripravili stojnice o delu v župniji in s tem želeli župljanom prikazati, na katerih področjih sodelujemo, kako lahko pomagamo ubogim ter popestrimo mašo s petjem in ministriranjem. Za dobro počutje otrok sta poleg gospoda župnika ves čas skrbeli katehistinji Vida Komljenović in Cvetka Bračun ter gospe iz kuhinje, Anica Zobič in Cecilija Bernjak, ki sta poskrbeli, da otroci niso bili lačni. Pripravili sta nam obložene kruhke, pecivo in pijačo. Dan smo zaključili z udeležbo pri sveti maši. Hvala vsem, ki ste prišli, se zabavali in uspešno vstopili v novo veroučno leto.

Cvetka Bračun

Čistili smo prikrita grobišča

Na sončen jesenski počitniški ponedeljek se nas je pet mladih iz župnije Svetega Lovrenca z gospodom župnikom Karlom Pavličem odpravilo z avtom ter prikolico proti Kidričevemu. Odšli smo z namenom, da očistimo okolico prikritih grobov.

Ti so v borovem gozdičku vzhodno od stare pošte, sedaj Industrijsko naselje 1. Tam bo drugega novembra, na vernih duš dan, sveta maša za vse tam pokopane. Grobišče ima identifikacijsko številko 511, grobišče Sterntal 2. Potrjeno je bilo 24. 10. 2007. Na tem območju so bili prikrito pokopani taboriščniki iz Šterntala. Šlo je za osrednje taborišče OZNE (Oddelek za zaščito naroda – varnostno-obveščevalna služba) v Sloveniji. V gozdu je 5 grobov, ob katerih je Komisija Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč naredila mejnike in postavili so tudi križ. Naša naloga je bila, da okolico grobov počistimo. Odstranili smo odpadke, ki jih ni bilo malo. Odpeljali smo kar dve prikolici. Počistili smo tudi veliko vejevja, ki je bilo na poti. Lepo bi bilo, da bi se območje dostojno uredilo.

Sonja Topolovec

Dan po vseh svetih, 2. 11. 2017, smo se zbrali v gozdu kakih sto metrov stran od nekdanjega nemškega bivalnega kompleksa z 29 bivalnimi barakami in dvema jedilnicama nemških graditeljev tovarne aluminija, kjer so se po končani vojni – v »zlati svobodi« – od maja do oktobra 1945 v teh barakah stiskali kot sardine v konzervi »sovražniki ljudstva« in celotne družine iz mešanih zakonov, namenjeni za izgon iz Titove Jugoslavije.

Gre za največji komunistični koncentracijski »lager« pri nas, uradno »Hitlerjev rajh« za 25.000 zapornikov v Strnišču, ki se je z odlokom vlade republike l. 1953 preimenovalo v Kidričevo. Zgodilo se je prvič v kulturnem Kidričevem, da se je na lokaciji zamolčanih grobov iz navedenega komunističnega taborišča slišala molitev in odmevala pobožna pesem. Opravila se je sv. maša in blagoslov navedenih »zagrebališč« ljudi, ki jih je l. 2007 sondirala Državna komisija za odkrivanje zamolčanih grobov. Prostor v gozdu se nahaja samo sto metrov od opisane komunističnega taborišča z evidenčno številko 511. Verski obred sta opravila duhovnika – soseda iz farnih cerkev v Kidričevem in Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Ko sem pred dvajsetimi leti pisal knjigo o Kidričevem – Kraj prišlekov, sem naletel na težavo, kakšno številko o izvensodno pobitih naj zapišem. Tajno se je sicer govorilo o visoki številki, kolikor naj bi jih bilo tukaj zaradi lakote, tifusa, inovativnih tortur, izživljanja mladih paznikov – bivših partizanov izvensodno pokončanih. Po posvetovanju s prijatelji sem se odločil zapisati številko 5.000. Na to številko pa sem jih potem od ene strani poslušal, da je previsoka, z druge strani pa, da je prenizka. Branil sem se, češ da ni bilo mogoče najti niti zaporniške knjige niti dokumenta o tem taborišču. Ob tej polemiki omenjam še povojno komunistično propagando, ki sem jo tudi sam kot Kidričan poslušal od vsemogočih prišlekov. Govorice so bile laži, da naj bi bilo za časa nemške gradnje tovarne, torej med vojno, tukaj ubitih še več ljudi, kot je bila zapisana moja številka, namreč 5.000 za mirnodobski čas. Glede nemške številke kot pisec takrat nisem bil v dilemi, saj sem se oprl na arhivske dokumente, ki jih je objavila ptujska raziskovalka novejšje zgodovine, ga. Vida Rojic. Našla jih je v deželni arhivu v Gradcu in so za obdobje gradnje tovarne 1942–1945 naslednji:

- trije (dva Slovenca in Poljak) so bili ustreljeni pri pobegu čez ograjo,
- sedem jih umrlo pri letalskem napadu zaveznikov 1. 2. 1944,
- dva (Slovenka in Slovenec) sta umrla zaradi letalskega napada 3. 11. 1944,

- tri Slovence je pri gradnji pobrala bolezen,
- Nmec, pomočnik komandanta taborišča, se je ustrelil,
- vojni jetnik, zidar iz Poljske, je na koncu skočil z dimnika,
- umrl je dojenček nemških staršev – osbeja v taborišču.

S tem lagerjem v takratnem Strnišču v času »zlate svobode« je povezan tudi »LEDENI EKSODUS« januarja 1946, ki še vedno ni raziskan oziroma je zamolčan. Zanj se je izvedelo iz pripovedovanja takratnih otrok – danes še redko živčih starcev v Avstriji, ki so bili zaprti tukaj skupaj s starši (knjiga Ormoški Petriček in poznejši stiki). Po ukinitvi komunističnega koncentracijskega taborišča v Strnišču (zahteva mednarodne komisije RK in bližanje splošne amnestije, ki so jo zahtevali zahodni zmagovalci) so bili preživeli, ki so bili namenjeni za izgon iz Jugoslavije (večinoma matere z otroki že ustreljenih očetov iz mešanih zakonov), oktobra 1945 izpuščeni. Največ jih je bilo iz Avstrije, Madžarske in tudi Kočevarjev. Materam so se pridružili tudi preživeli otroci iz Ormoža. Dne 4. januarja 1946 pa so bili ponovno aretirani (isti postopek kot prvič – pol ure časa, brez besed, čim manj prtljage, nič hrane ...). Iz Maribora do Dunaja so se v razpadajočih žvinskih vagonih vozili mesec dni. Najhujši mraz (-20 stopinj C) jih je doletel na Madžarskem, kjer jih je večina tistih, ki s seboj niso vzeli odeje, zmrznilo. Iz vagonov so nato ledena trupla metali kot klade. Rusi in Angleži na zasedbenih conah Avstrije se namreč niso mogli dogovoriti, kam bi jih zapeljali. (Po več kot sedemdesetih letih bi že bil čas, da se opisani zločin »ledenega eksodus« temeljito razišče in javno objavi v kakšni publikaciji. Je tudi priložnost za mlade zgodovinarje kot diplomsko delo, magisterij, doktorat.) Ob koncu krščanskega obreda sv. maše v kidričevskem gozdu 2. 11. 2017 se je mikrofoni obrnil k prisotnim pri obredu. V kratkem nagovoru sem tudi sam povedal svojo zgodbo iz osemletnega bivanja v Kidričevem in 37-letnega delanja aluminija v tovarni. Čeravno sem vsak dan hodil mimo, za to lokacijo (samo 100 metrov oddaljeno od upravne zgradbe taborišča)

nisem vedel. Kot član Zgodovinskega društva Kidričevo sem dodal še zgodbo, ki sem jo pred več kot desetletjem slišal pri snemanju televizijca, režiserja g. Hrena, ki je postavil TV-kamero pred omenjeno, sedaj spomeniško zaščiteno zgradbo. Takrat še živeči tukajšnji zapornik, g. Maks Vaupotič iz Vidma v Halozah, je v pričanju navedel tudi to resnico:

»Vsak dopoldan so štirje mladi pazniki – partizani – kakšnega zapornika s silo odvlekli tja čez cesto v tisti gozd. Kmalu zatem so se v taborišče slišali strelji. Čez kakšno uro, dve so se rablji vrnili in v menzi jih je čakala dobra malica, mi, zaporniki, pa smo bili veseli, če je v juhi brez zabele plaval tudi kakšen fižol!«

Z zgodovinskega in tudi arhitekturnega vidika je ta upravna zgradba – še originalnega porekla in kot uprava zloglasnega komunističnega taborišča – še kako zanimiva, zato smo jo člani Zgodovinskega društva v Kidričevem končno le uspeli zaščititi kot zgodovinsko-kulturno dediščino za namen bodočega muzeja lokalnega kot tudi državnega pomena. Na klic mikrofona je v gozdu ob sondiranih grobovih pristopil še ptujski zgodovinar in teolog Janez Janžekovič, ki povojno zgodovino Kidričevega s pomočjo dijakov proučuje že več kot trideset let. Po nagovorih in med petjem nabožnih spevov sta se duhovnika z blagoslovljeno vodo napotila od označenega groba do groba, ki jih je že l. 2007 označila Državna komisija za odkrivanje zamolčanih grobov – »zagrebališč«. Dodajam še za tiste, ki ne vedo, saj ni uradnega zaznamka o tem: Z oktobrom 1945 še ni bilo konec zapiranj v Strnišču. Sledili so še zapori pod drugimi imeni vse do leta 1953. Pričevalci knjige o Kidričevem so mi pred 20 leti povedali, da so zaporniki iz taborišča II (kot se še danes reče) tudi pometali dvorišče tovarne ob njeni otvoritvi – proslavi 21. nov. 1954! Imeni dveh poznejših zaporov v Kidričevem sta bili: Delovno taborišče za prevzgojo, v katerem so v večini znašli semeniščniki, in Taborišče za družbeno koristno delo. Zaporniki so takrat bili lažji (kot so mi povedali), kot so bile 50-kilogramske vreče cementa, ki so jih dnevno raztovarjali iz vagonov!

Rajko Topolovec

Sveta maša za žrtve šterntalskega taborišča

Že pred časom je gospod Anton Pačnik, duhovnik župnije Svete družine v Zvezdni dolini, prejel pisma, da opravi žalni obred na grobišču v Kidričevem za vse žrtve vojnega in povojnega obdobja taborišča Šterntal.

Prvo pismo smo prejeli od Republike Slovenije: »Komisija Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč je na sprejemu pri ljubljanskem nadškofu msgr. Stanislavu Zoretu OFM dne 12. 6. 2017 predstavila svoje delo. Komisija je ob tem predlagala, da grobišča, ki so že bila urejena, blagoslovijo župniki župnij, na območju katerih se ta grobišča nahajajo ...« (Ministrstvo za gospodarski razvoj – Franc Stanovnik – tajnik komisije) Drugo pismo pa je bilo od Nadškofije Maribor: »Rad bi vas

seznanil s predlogom Komisije Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč, ki vabi, da se na območjih, kjer se nahajajo grobišča, opravi primeren žalni obred z blagoslovom. Pomislite, kako in kdaj bi bilo primerno to pobožnost izvesti v vašem kraju ...« (Franček – Francesco Bertolini – voditelj pastoralne službe) Gospod župnik se je odpravil na omenjeni kraj. Grobišče je zaznamovano s tablo s tremi križi v smeri iz Lovrenca na Dravskem polju proti Kidričevemu. Je nasproti nek-

danje pošte, sedaj Industrijsko naselje 1. Tabla nakazuje pot do grobišča in po približno 50 metrih hoje po potki dospemo do zaznamovanih grobišč. Najdemo pet zaznamovanih grobov, kategoriziranih kot jama – podatki o prikritih vojnih grobiščih, vzeti iz Evidence prikritih vojnih grobišč, ki jo je pripravil prof. dr. Mitja Ferenc. Odločitev je padla. Verniki bomo za pokojne molili, pri grobovih v gozdu bo župnik daroval sveto mašo in nato blagoslovil grobove. V župniji Kidričevo smo v ta namen izdali zgibanko, s pomočjo katere smo prenekaterega Kidričana presenetili, saj o omenjenem in zaznamovanem grobišču nismo vedeli ničesar. Nekaj zgibank je gospod župnik razdelil tudi vernikom v Kungoti, nekaj jih je poslal gospodu Karlu Pavliču, župniku v Lovrencu na Dravskem polju, in dekanu Marjanu Feslu ter obvestil tudi župana občine Kidričevo, gospoda Antona Leskovarja. Na dan 2. novembra, to je na dan vernih rajnih, je zjutraj ob 8. uri gospod Anton Pačnik daroval sveto mašo v naši podružnici, kapeli Sv. družine na starem vojaškem pokopališču, in ob 10. uri na grobišču Šterntal 2. Župljani Kidričevega in kar nekaj tudi od drugod smo se mu pridružili v gozdličku. Pridružili so se nam še: profesor Janez Janžekovič in člana Zgodovinskega društva Kidričevo gospod Rajko Topolovec ter gospod Vlado Meglič, ki je vse dogajanje zabeležil s kamerjo. Z gospodom Pačnikom je somaševal gospod Karel Pavlič iz Lovrenca, ki nas je že v uvodni besedi »prebudil« z grozljivimi podatki o grobovih in človeških posmrtnih ostankih, katerih imen ne poznamo, in pa z imeni, za katere ne vemo, kje so njihovi grobovi. Ob zaključku svete daritve sta oba župnika blagoslovila vse zaznamovane in sondirane grobove. Po končani maši sta nam grozote šterntalskega taborišča v besedi predstavila še gospod Rajko Topolovec in nato še profesor Janez Janžekovič. Hvala vsem, ki ste se nam pridružili pri maši in prošnjah Njemu, ki briše solze z naših oči, ki je luč in naša tolažba, je naš mir in večna sreča za umrle.

Cvetka Bračun

O zgodovini Kidričevega je vedno zanimivo poslušati

Še posebej, če je obogatena s podatki, fotografijami ter dogajanja v zvezi z gradnjo tovarne in z zanimivostmi iz življenja v »kuči ljubavi«.

Ustanova v objemu skupnosti Kidričevo, ki so jo leta 2014 ustanovili Občina Kidričevo, TALUM in Boxmark, je konec novembra skupaj z Zgodovinskim društvom Kidričevo za starejše občanke in občane iz ranljivih skupin organizirala zanimivo predavanje Rajka Topolovca o dogajanjih v preteklih desetletjih v kraju Kidričevo. Skozi njegovo pripoved smo se seznanili z začetki nastanka naselja, ko so bile na tem območju zgrajene prve barake. Takrat

je naselje štelo blizu 20.000 prebivalcev. Drugi del pripovedi je zajel čas od prvih dogodkov, povezanih z gradnjo tovarne, do seznama vseh direktorjev, ki so tovarno v preteklosti vodili za krajši ali daljši čas. Sledila je osebna pripoved o delu in doživljanju delovanja ter življenja Rajka Topolovca v tovarni. Na koncu smo slišali kar nekaj zanimivih doživetij iz samskega doma oz. »kuče ljubavi«, kot so samski dom v tistih časih imenovali.

Po predstavitev Rajka Topolovca so udeleženci spregovorili o svojem življenju v preteklem obdobju, o lepih in tudi kakšnih manj lepih trenutkih, ki se jih spomnijo. Pripovedovali so o peki keksov za dedka Mraza, o kartah za meso, s katerimi so prišli do mesa v kidričevski mesnici, o tedenskih plesih in obiskih kinopredstav. Pripovedi so bile zanimive in na trenutke tudi čustvene.

Brigita Ačimovič

Resevna – planinski izlet PD občine Kidričevo

V soboto, 7. 10. 2017, smo se z učenci planinskih krožkov OŠ Cirkovce, OŠ Kidričevo in podružnične šole Lovrenc udeležili planinskega pohoda na Resevno.

Naš pohod se je začel na robu mesta Šentjur pri Celju, kjer smo najprej pregledali vso potrebno opremo in se nato podali na pot proti našemu cilju, ki je tokrat bil na Resevni. Kljub jutranji megli nas je že po nekaj opravljenih metrih višine pričakalo sonce, ki nas je spremljalo cel čas našega pohoda. Po dveh urah in pol smo prispeli

na naš cilj, kjer smo najprej naredili nekaj gasilskih fotografij in se nato podali na vrh razglednega stolpa. Ker nam je bilo vreme naklonjeno, nas je na stolpu pričakal lep razgled na okoliške kraje. Nato smo pri planinskem domu naredili daljši postanek, se okrepčali, požigosali planinske dnevnike in se začeli veselo vračati po krožni

poti proti kraju, kjer nas je čakal avtobus. Preživeli smo lep sončni dan. Želimo si, da bi nam letošnja pozna jesen naklonila več lepega vremena in še kakšen tovrstni planinski pohod v začetku meseca novembra.

Ivan Kojc, vodnik PZS
PD občine Kidričevo

Naše storitve

- fizično in tehnično varovanje
- * servis in montaža sistemov varovanja
- * protipožarno varovanje
- * servis gasilnikov in hidrantov
- * usposabljanje zaposlenih za varstvo pred požarom
- * trgovina

Z novo podobo v novo jubilejno leto!

Želimo vam srečno in varno leto 2018

VARGAS AL

 <p>KOZMETIČNI SALON BOS d.o.o., Majšperk 39, 2322 Majšperk tel.: 030 655 716</p> <ul style="list-style-type: none"> Pedikura (medicinska in klasična) Nega obraza Masaža telesa Manikira Depilacija Ličenje 				 <p>SESTAVIL: JANKO ŠEGULA</p>	<p>NUJVA, NA KATERI RASTE HMEJLJ</p>	<p>KOLCI ZA TRTO</p>	<p>SPONZOR KRIZANKE: KOZMETIČNI SALON ?</p>	<p>AZIJSKI RAKUNJI PES</p>	<p>TATICA, KRA-DLJIVKA</p>											
				<p>ZADNI DEL TELESA</p>																
				<p>VELIK PLOŠČAT ČOLN ZA PREVOZ TOVORA</p>																
				<p>TUJJA EKSOČIČNA ŽIVAL ALI RASTLINA</p>																
				<p>LADO LESKOVAR</p>				12. IN 10. ČRKA												
				<p>ŽENSKI PRINCIP KITAJSKE FILOZOFIJE</p>						NICK NOLTE										
				<p>FRIDOLIN</p>						PRIMORSKI SVALJKI										
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				
																				

SLOVARČEK: ANZAIN - mesto v Franciji v departmaju Nord, tudi Anzin, ERIDA - grška boginja prepira, MAONA - velik ploščat čoln za prevoz tovora, O'NEIL - ameriška igralka (Barbara, 1910-1980), URACH - mestece v Nemčiji, kjer je služboval Primož Trubar.

NAGRADNA KRIZANKA: rešitev križanke in vaše podatke pošljite v zaprti ovojnici na naslov Občina Kidričevo, Kopalniška ulica 14, 2325 Kidričevo, s pripisom "Nagrada križanka", najkasneje do 25. 1. 2018. Sponzor nagradne križanke je KOZMETIČNI SALON BOS.

- Nagrade: 1. nagrada: pedikura v vrednosti 22€
2. nagrada: depilacija nog do kolena v vrednosti 15€
3. nagrada: oblikovanje obrvi v vrednosti 5€

Nagrajenci zadnje nagradne križanke so:

1. nagrada: Marija Trčko, Cirkovce 59/a, 2326 Cirkovce
2. nagrada: Doroteja Terbovšek, Lovrenška cesta 2, 2325 Kidričevo
3. nagrada: Miran Fras, Cirkovce 68, 2326 Cirkovce

AKCIJSKA PONUDBA MESNIC FINGUŠT

**MLETA GOVEDINA
(TUDI ZA SALAME)**
samo 4,98 €/kg

ZORJENI, RAHLO SOLJENI RAMSTEAK
13,80 €/kg
(nagrajen z SREBRNO MEDALJO
iz AGRE 2017)

KMEČKA SUHA SALAMA
500g samo 5€/kom

JUNEČJA REBRA
samo 3,88 €/kg

**VSAK DAN SVEŽ
DELIKATESNI TATARSKI
BIFTEK**

**MREŽNA
PEČENKA IZ
RIBE IN VRATU**
4,95 €/kg

ZORJENA SVINJSKA RIBA
(ZA TOPLOTNO OBDELANE
JEDI, KOT SO DUNAJSKI ZREZKI,
PEČENKA...)
samo 4,95 €/kg

**SVINJSKO
PLEČE, BK**
samo 3,38 €/kg

TELEČJA POLISEBNA
100% telečje meso

**BREZ ALERGENOV
BREZ GLUTENA**

Telečja POLISEBNA je na voljo v
MESNICAH FINGUŠT ter vseh trgovinah
SPAR in INTERSPAR SLOVENIJA.

**SVEŽA SVINJSKA
KRAČA**
samo 1,99 €/kg

MESO IZ TUNKE
samo 4,95 €/kg

**TELEČJE MESNATE KOSTI, JUNEČJE MESNATE KOSTI ter GOVEJA OBRANA REBRA samo 1,96€/kg
ter SVINJSKE MESNATE KOSTI za samo 1,45€/kg.**

**Vse za kolone, vse vrste drobovine, nakockana hrbtina slanina ter umetna in naravna čreva!
DOMAČE SVINJSKE POLOVICE brez glave 2,99 €/kg.**

KUPUJTE DOBRO IN POCENI, KUPUJTE V MESNICAH FIN-GUŠT. Tel.: 02/80-39-150

IZ MESNIC FIN GUŠT VAM ŽELIMO VESEL BOŽIČ TER SREČNO 2018!